Akta sporne z r. 1776

Od Bartoszewicza

1/8 89   1889. III. 149.

8 aktów

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Koppe	Forma	Armarium	Forulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation. Stron: 54 –		8.			

Treść voluminu VIII.

Replika W. JP. Tadeuſza Hurynowicza Stty Jurgielańſkiego na przekonanie rozmyślnego kryminału przez JP. Macieja Tubielewicza z innymi ſwymi pomocnikami nad Benedyktem Hurynowiczem Bratem i Rudzkim dopełnionego.

Niżeli prawodawſtwa naſtały, i nim Prawa piſane obrzydłość wyſtępku zabóyſtwa ugrozili, ſama natura ludzka, grzech i niegodziwość zabòyſtwa rozumem przyrodzonym w ſobie przekonywało.

Tak Bratobóyſtwo Kaima jego w odludnych puſtyniach nieuſtannym przeſtrachem aż do zrównania kary z wyſtępkiem przekonywała.

Tak inne innych zabóyſtwa w narodach obwiniały.

A jednakby ta nieludzka do zabóyſtwa rezolucya zahamowana zoſtała, naypiérwſze oſtrzeżenie Prawem Boſkim (Nie zabijay) ludziom powſzechnie podano.

Còż mówić gdy do różnych przypadkow na zaciągnienie różnych exceſſow przepity Narodow Prawodawcze tamę położyli.

Izaliż przeſtępu naydą pod Niebem jaką zaſłonę?

Na ſzkaradę wſpomnienia o zabóyſtwie wzdrygnąć ſię natura powinna, barziey zaś obchodzi do uczucia tych, którzy na celu ſprawiedliwosci czynienia ſą wyſadzeni.

Oto czy ſię zwrócić do Praw Naywyżſzego Prawodawſtwa, czy też weyrzeć w Artykuły Prawa Narodu, nie inaczey, jak życie odjęte życiem opłacić każą.

Próżno Maciey Tubielewicz na ochronę życia ſwego w ſubtelnych przyczynach wyſilonym konceptem, Prawnościami ſkładając ſię, doiſkuje nadziei, kiedy Benedyktowi Hurynowiczowi nawet do przygotowania czaſu na śmiérć doſkonałą rozwięzłą zawziętością ſam pierwiey czaſu umknął; Cóż mówić że życia nie podarował!

Jakoż uważyć rezolucyą kryminaliſty, że i teraz na czele ewazyi ſwojey za maxymę zabicia Hurynowicza bierze wolność zawodną.

A z tąd konkludować ſprawiedliwie należy: iż życie Benedykta Hurynowicza jak było pewne i beśpieczne pod Prawami natury Boſkimi i krajowymi, tak żadnym występkiem (do fatalnego z Tubielewiczem proceduru) na los utraty niewcześney nie wyſługiwało,

A zawodne mniemanie z konwikcyi bezprawnych i nieporządnych fortelnie przez Tubielewicza uzyskanych pro invindicabile capite obiecać niemoże.

Owſzem za wyświeceniem takowych proceduru zyskow Tubielewicza z Hurynowiczami, i rozmyślnego na dobrowolney drodze mężobóyſtwa, onego Macieja Tubielewicza weſpół z jego pomocnikami winnym śmierci i kryminalnych kaźni z przepiſu Praw i zabóystwa iſtoty nad Benedyktem Hurynowiczem i Rudzkim dopełnioney przekonana.

I przeto Dekret Grodz: Oſzm: 1766. Xbra 16 ferowany w ſprawiedliwym nader jego ſkładzie umocni, i penami za złośliwą apellacyą ukarze.

O czym w takim porządku dowodzić ſię będzie.

Jako Benedykt Hurynowicz razem z procedującym Tadeuſzem Bratem ſwym nie więcey był obligowany Tubielewiczowi, prócz ſummy kredytowaney oddanie, tak Tubielewicz nie mógł ani powinien więcey żądać, ſame tylko pozyſkanie.

Tubielewicz oświadczający dobrowolny kredyt Hurynowiczom, i wiedział ſwoją pewność kredytu na nie obarczonych Dobrach Hurynowiczow, zbyt nadto jego pretenſyi korreſpodujących, i wiedział też z bliſkiego ſąſiado-

A wa-

wania i pozorney przyjaźni, możność przewlokło ku ſatysfakcyi onych.

I gdyby nie na pozor ułożona przyjaźń Tubielewicza, a w ſamey rzeczy nie łakomy zyſk ſąſiedzkich majątkow zapędził go do przywłaſzczenia fortelnym obrótem Poſſeſſyi folwarkow Hurynowiczowſkich.

Ani by Hurynowiczowie oddanie ſummy Tubielewiczom przeciągnęli, ani okazyi do rozmaitych tranzakcyi factorum (jak zwykli bawić ſię ſpokoynością, prócz za powodem Tubielewiczow opponując ſię) nie mieli.

Lecz ſtało ſię gdy Tubielewiczowie tytularno na piſmie tylko zapiſu zaſtawy poſtać poſſeſſyi w bespieczeńſtwo kredytu mieli dane.

A Hurynowiczowie nie wzruſzając poſtaci zapiſu zaſtawnego, ſami w aktualney poſſeſſyi Dobr wſzyſtkich ſwoich trwając, regularnie Macieja Tubielewicza procentem zaſpakajali, i z tey właściwie okazyi u Staniewicza 80. Tbch wziąwſzy, część Kondraciſzek arędowali.

Znać doſtatecznie: iż executiva poſſeſſio przy nich do Roku 1761. Apryla 23. *z naſtępnych dowodow.*

Pierwſzy dowod executivæ actualis poſſeſſionis Hurynowiczow z tranzakcyi titulo rewers Prawa arędownego w Roku 1758. Apr: 33. *Legatur*, w którym Wierzbickiego arędowną tych Dobr poſſeſſyą inviolabiliter utwierdza Tubielewicz.

2do: 1759. Julii 6. drugi rewers w dowodzie teyże poſſeſſyi Hurynowiczow do Roku 1760. *Legatur*.

3tio: Ze Tubielewicz wedle prawa zaſtawnego ſobie ſłużącego, tytułem tylko poſſeſſyi kontentował ſię. *Jaśnieyſza patet probatio.*

Bowiem poślednieyſza poświadcza onego Tubielewicza 1760. Apr: 27. approbata Prawa arędownego od Hurynowiczow Staniewiczowi na roczną poſſeſſyą ſtarego dworu Kondraciſzek wydanego, ręką własną Macieja Tubielewicza do Roku 1761. Apr: 23. poſſeſſyą Staniewiczowi utwierdzająca.

Zważyć przeto: Prawo zaſtawne od Hurynowiczow Tubielewiczowi (jawnie ante datowane przy rewerſie arędownym) do 15. Apryla termin wyznacza.

Więc Tubielewicz nie był, i być nie mogł in executiva poſſeſſione, gdy termin do 23. Apryla poſſeſſyi Staniewiczowi, a tym ſamym Hurynowiczom Jurisdatorom Staniewicza (dobrowolnie odſtąpiwſzy zapiſow ſobie ſłużących) przyświadczył. *Vide Prawo Staniewiczowſkie z approbatą Tubielewicza*

Cóż wniosł Tubielewicz: iż Staniewicz od Hurynowiczow z poſſeſſyi nieſpokoynością wzruſzony, rozpoczęciem procederu w Grodzie Oſzm: dał powod procedowania z Hurynowiczami, a przeto ſłuſzność procederu i konwikcyi ſwey w Grodzie Oſzm: 1760. 9br: 12. dowodzi. *O którey, jako i konwikcyi Trblſkiey do Roku 1763. Maja 9. Punkt naſtępujący uſprawiedliwia w ten ſpoſob:*

Staniewicz arędowną poſſeſſyą z namowy Tubielewicza folwarku Kodraciſzek ſtarego dworu opuścił w ten czas, kiedy mu loſy goſpodarowania rzetelnego zyſk naypewnieyſzy obiecały.

Bo ſtudio Tubielewicza 1760. Junii 7. i Julii 4. niby o intruzyą i expulſyą zaſkarżać Hurynowiczow jął ſię.

Wprawdzie zaś jako z Inkwizycyi Dekret poświadcza Grodzki, Staniewicz dobrowolnie opuścił poſſeſſyą, w ten czas jeſzcze gdy Hurynowiczowie ad velle onego 80. Tbch i z pretenſyami pretendowaną ſummę powracali. Lecz Tubielewicz Przewodnik do nieſłuſznego w proceder uwikłania Hurynowiczow, miał to za maxymę tajemnego fortelu, kondyktowy z Staniewiczem na Hurynowiczow złożyć proceder, i podſtępną bez ſprawy tworzyć konwikcyą.

Ja-

Jakoż nulla ſibi data ratione Hurynowiczow kondemnował, którego Dekretu etiam potym nie exekwował.

Nota: Tubielewicz gdy do 1761 Apr: 23. ubeśpieczył zaarendowanie przez Hurynowiczow Staniewiczowi, tym ſamym ubeśpieczył poſſeſſyą Dziedzicom do tey daty.

A gdy tak ubeśpieczona poſſeſſya Dziedzicow trwała, Tubielewicz ſam nayprzód Hurynowiczom wiolencye czynił Bo w Roku 1760. weſpół z Staniewiczem ut patet z Dekretu Grodz: z dowodu Inkwizycyi złożonego, excypowane ſtawy, ſadzawki, od poſſeſſyi Staniewicza * ręd * wney, niewodem gwałtownie we dworze Hurynowiczowſkim zabieranym, zławiać uſiłowali, i broniącą ſłużebnę Dziedzicow Sokowiczownę Junij 28. dnia potrącali. *Legatur* 1760 *Julii* 14. *Teſtymonium i Proceſs.*

Więc niemiał przyczyny Tubielewicz ani intruzyi czynić do Kondraciſzek, ani też przed 23. Apr: 1761. Roku ubeśpieczenia poſſeſſyi tytularney wedle zapiſu na Sądzie ſobie rekwirować.

Owoż taka naczelna Tubielewicza naczelna litispendencya!

Zyſkał Tubielewicz warunek tytularney poſſeſſyi zapiſowey w Grodzie Oſz: lecz to ſtało ſię in contumatiam Dziedzicow.

I cóż wyznacza ten warunek? warowany zapis i tytuł Tubielewiczom przeciw Staniewiczowi ex condicto poſſeſſyi, a ten warunek przez Tubielewicza zyſkany, ſłuży i ubeśpiecza Dziedzicow aktualne dzierżenie.

Nie miał wprawdzie Staniewicz expulſyi mniemaney i to z Inkwizycyi Dekret Grodzki poświadcza, jako in principali, prócz co Hurynowiczowie dobrowolnie kompenſować chcieli, zyſkawſzy z rozſądku Grodzkiego i znając przez Tubielewicza ſiebie w proceder niewinnie wdanego, nie czuł uciążliwości Sądu, i Dekretem kontentował ſię.

Więc Tubielewicz eo ipſo nie ſłuſznie targnął ſię do prozekucyi w Grodzie Hurynowiczom bez ſprawy kondemnował,

A jakże taki Dekret pod liczbę konwikcyi, ile nie exekwowany, na Benedykta Hurynowicza podprowadzać?

Y jak zawodnie pod pretext o kontroventio do Trbłu ewokować on Tubielewicz Hurynowiczow poważył ſię.

Oto! *Konſt: 1699. titulo porządek ſpraw ſądz nia w Trble Punkto* 21 po ſprowadzoney exekucyi za Dekretem minoris ſubſellii remitentem o kontrowencyą na Trbł pozywać permittendo inaczey nadto Prawo i dozwolenie z niego *Konſt: 1726. titulo ſprawy niedrabowane In minori ſubſellia ewokować* na Trbł mimo Forum minoris ſubſellij ſub Pœnis zabroniła.

Więc nie ważność onego Dekretu Grodz: jaſno ukazana.

A co powiedziano od Tubielewiczow że zgodził ſię In acceſſorio Hurynowicz iż w Grodzie in cauſa facti ma być proceder.

Odpowiada ſię zgodnie z piewizą racyą, iż gdy teraz Tubielewicz używa Praw Art: 30. 33. i 92. Roz: 4. że ſprawa jego Grodzka, a po coż do Trbłu ewokował.

Zła więc konwikcya i w Trble Tubielewicza? A ozłości tych Dekretow do Roku 1763. *Czytay Konſtytucyą acceſſoryalną Pagina 4ta, 5ta, 6ta, od ſłowa tu* złości *do ſłow* do oſtatniego Punktu zgładziła.

Zła konwikcya w Trble przed Bezkrólewiem? bo oniey dość dokładnie. A nadto: iż do tych kontumacyinych Dekretow pozwy non in proprio deſtricto zeznawane a Konſt: 1726. *titulo o podawaniu pozwow* nullitatem Dekretow za takimi nie prawnymi Cytacyami declarat *legatur* in hæc verba *Strony też aby ſami pilną attencyą mieli &c.*

Jeden zaś z tych Dekretow extra repartitionem otrzymany wedle Konſtyt: *1726.* titulo Terminy i Repartycya procz ſkaſſowania Pœnis ſubeſſe przeſtępuiącemu ukazuje.

Toć oguł konwikcyi przed Bezkrólewiem w Trble zły i nie prawny Tubiele-

wiczow a za liczenie do 7. Dekretow Invindicabiles Capitis Benedykta Hurynowicza barzo zmnieyſza ſię gdy 4. Dekreta nullitati ſubſunt naoſtatek co więcey niſzczy konwikcyą wyż naganionych Dekretow?

Oto ſam Dekret 1763. Maja 9. Inekwitacyiny Tubielewiczow gdy oni vigore Prawa Zaſtawnego nie przy zrzekaniu ſię przez Hurynowiczow Poſſeſſyi lecz przy proźbie warowania Aktualney ſwey Poſſeſſyi Inekwitacyą nie Reindukcyą zyſkali *legatur Dekret z żałobami.*

Owoż gdy tak nie ważna konwikcya wydatnie ſiebie okazuje w Trble więc ani Poſſeſſya Tubielewiczow pretendowana za Dekretem 1763. przez Hunowiczow nie dozwolona iſtotnie niemoże ſię brać w legitymacyą Kapturowego proce‌deru.

Raz przez kaſſatę onego Dekretu Konſtytucyiną Seymu convocationis 1765. *powtóre* na mocy tey Konſtytucyi gdy Trbł onyſkaſſowawſzy weſpół z Kapturową prozekucyą ſprawę reintegrował, do 1762. *Maja* 10. ltes pendencyi przed Bezkrólewiem. *legat: Konſtytucya convocat:* 1764 i *Dekret Trybunalſki* 1765. *Aug.* 30.

Ani od Pen kryminalnych nie wyzwala Tubielewicza cum complicibus za zabicie dwóch Głow rozmyślnie pro Invindicabilibus.

Bo gdy wytrącim bezprawny przewod Kapturowy i gdy odłączym Dekret naczelny Grod Oſzmiań: 1760. 9bra 12.

To trzy Dekreta Trybunalſkie niechby y legalnie? nie ewokacyine za dobremi cytacyami? z dobrych regeſtrow, przecie nie do takiego ſtopnia, iżby ukazowały invindicabile caput Hurynowicza.

Patrz Konſtyt. 1726. titulo exekucye &c. a ta za czwartym legalnym Dekretem non attento crimine preokupacyi Dobr dozwalając przecie uciekającego renittenta zabijać nie każe.

Teraz uważyć o konwikcyi Kapturowey y cały proceder aż do zawziętego zaboyſtwa, jaki on, czy może od kryminału wyzwalać?

Zachęcony Tubielewicz dzierżawy Dobr Hurynowiczow, iż mu przez obrót na zdatny w Trybunale pierwiey bliſko nadarzała ſię.

Niemógł niepewnym loſem ominienia prędkiego Bez-Królewia obiecywać dla ſi bie, na zyſk podobny wikłania w prawność Hurynowiczow.

Inſzą za tym, a przywykłą, chytrości przed ſię bierze drogę: y to co miał popierać w Trybunale y do Kapturow (niby o nowe akcye udawſzy zmyślonym manifeſtem wprowadza.

A o tym ſnać niewiedział, iż ani za obligami inſkrypcyami, ani o akcye ante Interregnum ſtałe prawa do Kapturow wchodzić ſub nullitate judicatorum & reſtitutione cauſæ in foro fori per integrum zabroniły.

Nieważność z ſprawy y prawa procederu Kapturowego y konwikcyi do 3. Dekretow, *czytać w rezolucyi aſsekuracyiney od karty* 6. *do karty* 10. *w wierſzu* 19 *item na tey karcie w wierſzu* 35. *ad finem.*

A tey nieważności ſkoro takie ſą fundamenta na mocy prawa, więc Tubielewicz cum complibus już bez żadney obrony jawny kryminaliſta.

Bo póki pod umbrą mniemanych konwikcyi ſtoi Tubielewicz może z kryminału wymawiać ſię.

Ale kiedy cień tych bezprawnych konwikcyi uſuwamy od Tubielewicza, alić on zaboyca rozmyślny.

On beśpieczeńſtwo domu Szacheckiego gwałci? a takiego gwałtownika Artyk: 1 z Roz: 11. cum affeclis gardłem karać nakazuje

On zbiera tłum do zaboyſtwa y gwałtu? a zaliż nieprzekonywa to w kryminale.

On

On dowodzi, ſam ſtrzela y drugich annimuje? a czyż go wymòwić można od kryminału.

On umykającego Benedykta Hurynowicza przeymuje na drodzę w cudzey puſzczy Jagiełłowſkiey y zabija, a jakże takie zabóyſtwo Art: 21. z Roz: 11. konwinkuje.

Hurynowicz beſpieczny był życia, bo żadnym exceſſem nigdy nienotowany.

Q. Czy okazał Tubielewicz procz mniemaney ſwey konwikcyi jakąkolwiek akcyą Hurynowicza?

Czy jeſt nań o jako nieſpokoyność manifeſt obcy?

A ſkoroż nie przeświadcza Tubielewicz, żadną akcyą, za coż go tak w imaginacyi złośliwey o ſobie podchlebney pro invindicabili capite determinuje.

A jak on tym poſtępkiem ſiebie emunduje? y chce być wolnym od kary? kiedy miłoſierdzia żadnego ſam nie użył, owſzem złośliwe wykonał mężobóyſtwo.

Owoż kiedy mówić: że za niepoſłuſznego prawu rebelizanta nienależy karać na gardle zaboycy?

Więc tymże argumentem konwinkować naypodobniey że y Boſkie y krajowe prawo ten przeſtępuje, kto na kryminał poważa ſię y ten więkſzym jeſt rebelizantem, bo prawa nieſłucha, które zaboyſtwa broni.

Jak ſą rozliczne w prawach opiſane zabóyſtwa, tak ewazya wieloraka być może.

Lecz prócz przygodnego y w obronie zabòyſtwa inne żadne od kary kryminaliſty niewymawiają.

Cóż zaſłoni y wymówi Tubielewicza y jego pomocnikow od kary y rygoru prawa oraz wyroku oczewiſtego Grodzk. Oſzmiańſk: ſprawiedliwie na mocy praw złożonego.

Niemaſz Tubielewiczowi (by naydowcipnieyſzym przemyſłem argumentował) żadney do utrzymania mniemanych konwikcyi nad jey? bo one jak ſą w ſwey bezprawności przekonane, tak Dekretami już ſkaſſowane nayważſzey zwierzchności juryzdyczney Trybunału.

1765 Aug; 30. *1769*. Marca 11. dwa Dekreta Trybunalſkie oczewiſte *legantur*, w których cały proceder Kapturowy y Dekret 1763. akceſſoryiny pokaſſowane.

Illatum iż oſobno Dekret *1765*. Aug: 30. kaſſujący proceder Kapturowy, a inkwizycya oſobno w Roku 1769. ſpalona, z ktòrey niewinność Tubielewicza ewinkowana była, a to ad pluralitatem świadectwa dowodu pro parte ſua biorą.

Odpowiada ſię, iż Dekret 1765. Aug: 30. redukował ſprawę Tubielewicza z Hurynowiczami (pokaſſowawſzy widzialne złe procedera w Trybunale Konſtytucyi Convocat: 1764. ſkaſſowanym y w Kapturach) przed interregni y kryminalną nic nie wyłączył z procederu Kapturowego czegoby nie zniſzczył.

Więc Trybunał w Ru 1769. Marca 11. do tegoż Dekretu przyłączył ſwoy wyrok, gdy liſty podawcze Kapturowey konwikcyi już ſkaſſowaney pokaſſował.

A rozſądziwſzy complicem Adamowicza y mając z Grodu obie inkwizycye ſobie oddane jedną do ſprawy ſtoſowną obſygillował, drugą jako już ſkaſſowaną y w ſprawę nie wchodzącą ſpalił, y Kancellaryą kwitował. *Vide Dekret 1769. Marca 11. fol.* 20. 21. 28. 29.

Cóż więc mòwić? czy zadać niewiarę Sądowi? to Art. *1*. Roz. 7. wierzyć ſądowi perſwaduje.

Czy chcieć o Dekretach mòwić Trybunalſkich? te ſą nie wzruſzone.

Czytay o walorze Dekretow Trybunalſkich konſt. Annor. 1681. *Titulo umocowanie Dekretow oczewiſtych*, coequatio jurium Konſtyt. 1726. y 1764. Coronationis, a te wſzyſtkie moc Dekretow Trybunalſkich inviolabiliter twierdzą

Toć prożne wysilenie na przeciw prawdzie tak uroczystym dowodem wspartey Sądem naywyższym przyświadczoney.

Swiadczą Dekreta Trybunalskie wyż wspomnione, iż zły przewod Tubielewicza w Trbnle 1763. y w Kapturach czasu interregni, a te świadectwo na mocy praw: ktoż im będzie przeczył.

A jeżeli takie na złość konwikcyi świadectwa y przekonanie u Sądu pokłada Hurynowicz, więc kryminał jawny, kryminał bezkarnie przebaczon być nie powinny.

Wyznał to y sam Tubielewicz we wszystkich swoich kontrowersyach tylko do siebie inaczey stosował, a gdy do niego y z jego pomocnikami to się sprawiedliwie stosuję, ergo capite plectendus.

Tak Konst. 1726. *titulo mężoboystwo*. ostrzegła, iż żadnym pretextem bezkarnie mężoboystwo y krwie rozlanie przebaczone być niema. *Czytay Konstytucyą.*

Jakoż daley kładzie wymowkę Tubielewicz? iż Zabłocki stał się Opiekunem Maciejowey Hurynowiczowey, aby sam będąc 1765. Sędzią Trybunalskim skassował konwikcyą Tubielewicza.

Iż Zabłocki mimo bronienie Tubielewiczow, mocą odesłał skassowawszy ad Petita Hurynowiczow konwikcyą Kapturową do swego sądu Grodu Oszmiańskiego.

Iż Zabłocki przemocą inkwizycyą expedyował y świadectwa Tubielewiczow ewinkujące odrzucił.

Iż examina z ludzi Hurynowiczowskich sług y poddanych w Grodzie zbierano na przekonanie, a nie przyjęto na odwod.

Naco czytay accessorium, w retorsią tych obiekcyi folio 12 versu: 21 od tych słów: *mówi nayprzód* & folio 13 wskróś.

Anadto iż nieprzemocą odesłana Sprawa do Grodu Oszm: Opiekunaow Sędziow, lecz za własną instantią Tubielewiczow *legatur żałoba w Dekrecie Grodz: oczewistym Tubielewiczow do Dekretu 1765 Augusta 30 Trybunalskiego zprozbami remissyi do Oszmiany folio 29.*

Więc ani naganiać Dekretow Trybunalskich oczewistych, z zuchwalstwem, ani tym się od jawnego kryminału wymawiać niepodobna;

Ze zaś Examina sług, y ludzi Hurynowiczowskich w Grodzie Oszm: czynione, to na mocy prawa Ar: 21 z R. 11 §. 2do Grod czynił, y ważne.

Ze zaś y Tubielewiczowskich ludzi stawionych examinowano, to Dekret poświadcza Grodzki Oszmian: folio 163 y 231 vide.

Niemoże zatym żadna wymówka Tubielewiczow: z pomocnikami jego służyć, iżby Benedykt Hurynowicz pro invindicabili był sądzony.

Albowiem jeszcze trzeba uważyć, ieżeli Hurynowicz, jak chce Tubielewicz, był okryty konwikciami, a Rucki bez żadnych konwikcyi, y litispendencyi zabity na drodze, czy ma ginąc pro invindicabili.

Niesłuży tu natężone użycie prawa, y przyczyny: iż resistens executioni cum: affectis, absq: vindicatione. per convincentem, bo Hurynowicz ubity, nienarezystencyi exekucyi, niemoże Ruckiego głowy, niewinnie straconey założyć od windikacyi.

Bliżey mówiąc, gdy Rucki na drodze, wcudzey puszczy, na cudzym gruncie Jagiełłowskim, a niewinnie zabity, ktôż nieprzekonany? iż ten kryminał ciągnie za sobą karę.

Dobry skład Dekretu Grodz: Oszm: in principali, boten urząd, z dowodow

wodow, ato nayuroczyſtſzych inkwizycyi, z zgody iednoſtyaney ſwiadectwo decydował.

Ana fundamencie przyſwiadczenia, wſzyſtkie okoliczności delacyi, ſamotrzeć Thadeuſzowi Hurynowiczowi, y ſamotrzeć Ruckiemu poprzyſiądz kazał.

Owoż gdy tak urząd Grodz: Oſzmian: wyrok ſwóy ferował, agdy nań Tubielewicz, chroniąc ſię ſmierci z pomocnikami przez paręczniki, y umocowane, złośliwą czyniąc do naywżſzego ſądu apellacyą, ſkarżył y uciążliwości wyliczał.

Za rzecz należną, y potrzebną, Hurynowicz przed ſię bierze kategorycznie uſprawiedliwiać, zyſkow Dekretowych Grodz: Oſzmian: obeyścia.

Oczym wſzczegulności.

A nayprzód urząd Grodzki Oſzmian: in cathegoria criminali za głowę Benedykta Hurynowicza, wſkazał na ſmierć Macieja Tubielewicza, a za głowę Wawrzyńca Ruckiego, Stefana Mizgiera na ścięcie, oraz dalſzych pomocnikow: Kazimierza Wierzbickiego: Jozefa Tubielewicza, Jana Adamowicza, y Bomblewſkiego kadetow Artile: Lit: Antoniego Kodzia, pro redemptione capitum na Rok, y ſześć niedziel wieży in fundo, Jana Adamowicza Skarbn: Lidz: także pro complicitate criminis na puł roka niżey in fundo oſądził.

Y za głowſzczyzny po 240. kop na Macieju Tubielewiczu ſamym ſprawcy kryminałow, y na Dobrach iego.

Seorſive za ranę w głowie okrutną, Jakubowi Pietkiewiczowi, y za poſtrzał, Woyciukiewiczowi poddanemu ſześć Rubli groſzy przyſądził.

Dalſzych zaś ad complicitatem pozwanych, iako żadnemi dowodami nieprzekonanych ex mutuis citationibus & proſecutionibus uwolnił.

Tak oraz explicite Alexandra Oyca Moſtow: Lidz: Kazimierza syna Hurynowiczow od tegoż proceder wyzwolił.

Ze Alexandra Oyca, y Kazimierza Syna Grod Oſzmiań: wyiął z proceder, otym nie apellowała ſtrona *videatur apellacya* Gdyż apellacya wyraźność swoią, na wſzelkie uciążliwości mieniąc otym zamilczała.

Bo Maciey Tubielewicz quo ad perſonam sui in cauſa juris & facti, od pokonania przez Tadeuſza Hurynowicza apellował, a od całego Dekretu, maiąc swą nie ſłuſzną litispendencyą z innemi nie apelluiąc ony przyiął.

Więc wedle przepiſu Konſtytucyi Coron: 1764. Titulo o apellacyi co ieſt nieapellowanego, pro perpetuo firmum. *Legatur to Prawo.*

Podobnież Staniewicz w Kategoryi swey a razem wspoł ſkarżący, z Maciejem Tubielewiczem Hurynowiczow, o różne niby ſtałe sobie spolnie z tymże Tubielewiczem krzywdy, & facta, czuiąc sprawiedliwe z uroczyſtego dowodu inkwizycyi przekonanie ſię, wyrok Grodzki Oſzmiański acceptando, nieapellował, imo uległ do satysfakcyi, jurament nakazany wykonał.

Zaczym opuſzczaiąc tę Kathegoryą, w dowod tylko, iż Macieja Tubielewicza apellacya. nie ieſt od całego Dekretu przypominana.

Gdyż sam Maciey Tubielewicz w ośmiu punktach Kontrowerſyi swey produktowey, likwiduiąc uciążliwości Dekretu, o uwolnienie Alexandra Oyca, y Kazmierza syna Hurynowiczow niezalicza pro gravamine.

Z czego poniżey jaſny będzie dowod, iż Tubielewiczowie po apellacyi;

pierwiey niepozywaiąc do Trbłłu Kazmierza, potym pro intereſſe dokładali.

Także w Kategoryi Maciejowey Hurynowiczowey, z Tadeuſzem Hurynowiczem, cały proceder do Ziemſtwa wyſłany, iako o kognicyą jurium, a Tubielewicz niezaſkarża inter octo gravamina, chociaż pierwiey wciągał ią w proceder ſwoy ad complicitatem.

Dwie Kategorye Macieja Tubielewicza, o piętnaście czerwonych złł: za kartą od Benedykta Hurynowicza, Koryckiemu za drugą kartą o pięć czerwonych złł. Ryle także, inter gravamina niekładzione, niezupełność od całego Dekretu apellacyi ośledzaią.

Toż na apellowane tylko, a za uciążliwość mniemane punkta odpowiada ſię.

Pierwſzą bowiem Kategorią kryminalną, mamy teraz in objecto, więc o niey dalſza uwaga.

Jeżeli przez trakt powyżſzych Demonſtracyi, y proby dowodney w Replice ninieyſzey, poſſeſſya Staniewiczow aktualna executive Dóbr, na których Maciey Tubielewicz ſummy kredytowane miał, zapiſem titulo zaſtawnym do oddania zabeśpieczone trwała.

Jeżeli Tubielewicz tytuł tylko poſſeſſyi, mianowicie przez aprobatę 1760. Staniewicza do 1761. *Aprila* 23. na sobie maiąc nienależycie, z podmowy swey z Staniewiczem 1760. 9bra 12 w Grodzie Oſzmiań: Hurynowiczow kondemnował.

Tandem nie exekwuiąc tego Dekretu ſpoſobem ewokacyinym do Trybunału, bez legalnych cytacyi extra obſtrictam zeznanych, w Regeſtr nienależny, Prawem bronny, mimo nawet Repartycyą wſzedł. y trzema Dekretami podſtępnemi Hurynowiczow konwinkował.

Ale wſzyſtkie okoliczności, od mniemaney konwikcyi, Benedykta Hurynowicza wolnym czynią, y ſkonwinkowanym bydź przez swoią uwagę niepokazuią.

Więc Tubielewicz różnym nierozmyślnym a łakomie złośliwym zapędem targnął ſię na życie Benedykta Hurynowicza, a tak po uſunioney pokrywce, niegodziwey rezolucyi na zaboyſtwo ſprawiedliwie na gardle sądzony.

Dalſza okoliczność konwinkuiąca Macieja Tubielewicza o kryminał, że mimo rozpoczęty proceder, ante interregnum, wciągnął sprawę do Kapturow, mimo excypowanie ſię Hurynowiczow a foro podſtępnie trzykroć kondemnowawſzy, fortiter y Dobra obarczał, y tym ſię niekontentuiąc, a wcześnie z przygotowanym umyſłem na zabicie Benedykt. Hurynowicza czyhaiąc, onego y Ruckiego cum suis complicibus na dobrowolney drodze okrutnie zamordowali.

Ato iawniey ſię pokazuje z obdukcyi, manifeſtow obuſtronnych, żałob, gdzie y kiedy pobici 1765. Januaryi 5. *obdukcya Tubielewiczow eorundem 7. Proces Także Eorundem 9. dwie obdukcye Hurynowiczow, y Februrarji 11. Julii 1. żałoby Hurynowiczow l gantur,*

Przez co znoſi ſię illacya iż Benedykt Hurynowicz na rezyſtencyi zabity. Bo Konſtytucya 1726. w bronieniu præocupacyi Dòbr za konwikcyą na ultymarną reſiſtencyą tłumaczy.

A zaś gdy Benedykt Hurynowicz Jurgielan, y Milkun niebronił, z Kondraciſzek wyiechał, y na rozdrożu Manowcow, w puſzczy Jagiełłowſkiey na cudzym gruncie zabił, więc nie na rezyſtencyi; Ergo suppoſitum inwindicabilis capitis, nie do przypadku użyte.

Ergo Maciey Tubielewicz, y przybrani pomocnicy, jak uroczyście przez inkwizycyą dowodem przekonani tak ſłuſznie Dekretem Grodz: criminaliter sądzeni.

Pra-

Prawa powyżey poallegowane, y przez samą ſtronę acz wywrotnie, z przywłaſzczeniem sobie w Replice wzmienione, osobliwie artykuł 1. 2. y 21, z Roz: 11. tak pokonywali kryminaliſtow, y tak dyktowali Sądowi, iako gwałtownikow beśpieczeńſtwa, y na dobrowolney drodze zabóycow sądzić.

Ewinkuiąc Tubielewicz życie swoje, raz in Akceſſoriis pokilkakrotnie tentował o powtórną Inkwizycyą, a gdy tego niewſkórał, też niewinność do odwodu w inkwizycyi posyła.

A iakoż odwołuiąc ſię do inkwizycyinego odwodu świadectwo z ſtrony Hurynowiczow świadkow ſtawionych, chce uſunąć na ewazyą swoią.

Alić nauka praw Statutowych nayprzód art: 63. Roz: 11. Konſtytucya 1726. titulo inkwizycye, nayprzód o porządnym wynaydowaniu y przyimowaniu świadectw, Deinde *art*: 64. *tegoż Roz*: y taż Konſt: circa potioritatem świadectw wſzelkim Sądem y Trybunalnym decydować każą.

Z kądże będzie potioritas poznana świadectw z inkwizycyi, kiedy ſię uymie par numerus świadkow obuſtronnych.

To więc było zasadą akceſſoryalney kweſtyi o powtórną inkwizycyą, teraz zaś próżno w Replice ſtrony przeciwney na drugim arkuſzu w naczęciu, otym za argument ewazyi wzięto.

Dekret Grodzki Oſzmiań: nauką Praw oświecony ex potioritate świadectw w inkwizycyi wyrażonych złożony, niemoże być naganion? Bo tak y *art* 67. *Rozdział 11.* y Konſtytucye 1581. titulo Trybunał, puncto o appellacyach w rzeczy krwawey, y Konſtytucya 1764. titulo apellacye takie Dekreta według Prawa ferowanego za niewzruſzone obiecuią.

Mowi Tubielewicz iż Hurynowicz na załadzce przy rezyſtencyi zabity na drodze z Jurgielan do Kondraciſzek.

A nacóż niewidząc ieſzcze Hurynowicza, a z karczmy Gieduńſkiey poſtrzegłſzy Zahorſkiego ſługę, miaſto samego Hurynowicza, aż do Mikizewicz okolicy partya kryminaliſtow goniła, y ſtrzelała.

Załadzka nierozumie ſię inaczey, iak niespodzianie nadybać niebeśpieczeńſtwo, a tu umyślnie prześladowali, na zabicie Benedykta Hurynowicza goniąc za ſługą iego. Owoż na ſiebie w Replice podaią konwikcye y Prawa.

Bo co ab inverſo mówią y Prawa alleguią, te onych przekonywaią w mężobóyſtwie.

Zna ſię Tubielewicz do Kryminału, bo w Replice pagina 4ta verſu 18. iak są kryminały dopełnione propriore przyświadcza, tylko pod haſłem przywłaſzczonych wyrazow Konſt: acz nie jemu ſłużących) peccavi quid mihi triſte adfuit.

Owoż Powaga Praw, y złość wyſtępku, wyrodziły ſkład Dekretu Grodz: Oſzmiań: że jawnym, a rozmyślnym mężoboycom nie przebaczyli.

Sąd gdy sprawiedliwość czyni, niema mocy miłoſierdzia używać? Bo tak jurament Sędziego zniewala do konieczney sprawiedliwości, nie respektuiąc na osoby, na przyiaźń na Pokrewieńſtwo sądzić powinien.

A Konſtytucya 1726. Clementiam præſtare & moderaminenti Sądom wſzelkim broni.

Owſzem na drugim mieyſcu *titulo mężobóyſtwo* do nayſurowſzych extensyi rygoru, wſzelkim nawet Urzędom kryminału dochodzenia taż Konſtytucya zaleca.

Więc niemógł Grod Oſzmiańſki nayzaufańſzy dla Tubielewiczow przed Dekretem ochronić przeświadczonych kryminaliſtow.

A jakoż śmieją do Sądu Trybunalſkiego wnośić, iż bez zemſty kryminał ma ſię zoſtać?

C Lecz

Lecz jako Sąd naywyżſza Trbłu władza dla czynienia sprawiedliwości, ieſt w Narodzie wyſtawiona, tak ſkład tey zwierzchności osob doſkonałych, nieda ſię zmiękczyć odgłoſem kryminaliſty, delikatność życia wmawiającym. Sit cor judicii gladius acutus ad coercenda scellera.

Tak uzna Dekretu Grodz: Oſzmiań: nieparcyalną sentencyą y oną umocni.

Interim mówić o Dekrecie Grodz: zadaiąc Parcyalność wyrokow z przygany świadkow możeli sąd przekonywać?

2do. Iż Tubielewiczowie niewinnych okolicznie ſąſiad Szlachtę, dla przytłumienia świadectwa pozywali.

Albowiem w swoim examinie 1766. Dnia 4. xbra Tubielewiczowie świadczą iż tylko samoſzoſt iechał Benedykt Hurynowicz *Legatur.*

Co y Dekret Grodzki Oſzmiań: z inkwizycyi złożony na karcie 235. poświadcza.

A zacóż niewinnych, y niebyłych przy Hurynowiczu pozywano tylko dla przytłumienia świadectwa, o tak Szpetne zabóyſtwo.

Wſzak Jagiełłowie, Koczanowie, Wilkaniec, Bołtuć, ani w examinach, ani z inkwizycyi niepoświadczaią ſię być przy Hurynowiczu.

Y Tubielewiczowie czaſu inkwizycyi, od świadectwa onych nieoddalali, a teraz iuż oddalać nie są mocni.

Gdyby zadawana była complicitas, tedy dowodzić tey obiekcyi przed Inkwizytorami Prawo każe ar: 78. z Roz: 4. y toż samo ar: 76. opiewa.

Że zaś nieczyniono obiekcyi, to wiara Urzędowa Inkwizytorow, że decomplicitate tych świadkow nieſkarżono, to interrogatoria do inkwizycyi Tubielewiczow poświadczaią.

Jakoż i punktu w apellacyi niemaſz od uwolnienia wſzyſtkich pozwanych ad complicitatem z inkwizycyi nieprzekonanych *Vide Dekret folio* 242.

Owoż impreſſya wcale niewczeſna na ſtłumienie jawnego kryminału, czego nawet art: 90. z Roz: 4. po appellacyi broni.

Y cokolwiek powiedziano w naganę świadectw, to wſzyſtko konceptem a nie rzeczą probowano.

A teſtymonia produkowane po apellacyi, nawet po Dekrecie Trybun: 1769. są prokurowane, jako nowe dowody mocą art: 90. Roz: 4. upadaią.

Kiedy nie przeſtaią Tubielewiczowie cum copmlicibus, na pewności świadectw inkwizycyinych, a nacóż bliżſzego dowodu na ich przekonanie ſzukać, jak same examina, ad inſtantiam ich ſtawionych świadkow 1766, xbra 4. o tey prawdzie przekonywaią *Legantur.*

Wſzak Hurynowicz niedał okazyi, y nieczynił zaſadzki, to ex scrutinio y examinow patet, y otym pewny świadek Dekret z zrzódeł inkwizycyi złożony.

A co wnieſiono iż Hurynowicz, gdy ſię spodkał, zaſadzkę tym ſamym przeświadcza boby goniąc nie nadpokano.

Repon: Że Tubielewicz zaſadzkę czynił, to ieſt pewnym, bo inkwizycya poświadcza, iż pierwey Zahorſkiego ſługę, partya Tubielewicza poſtrzegłſzy, zamiaſt Hurynowicza do okolicy Mikſzewicz ścigała, a wracaiąc ſię z samym Benedyktem Hurynowiczem na rozdrożu zdybała ſię, attakować poczęła. Więc Tubielewicza zaſadzka iawnie w tym spoſobie *vide Dekret folio* 236.

Miñmyż wſzyſtko a na oſtateczne przekonanie weźmy rozsądek Trybunalſki między Adamowiczem, y Hurynowiczem 1769. Mar: 11. po apellacyi in principali.

Adamowicz pro complicitate sądzony na wieżę pułroka in fundo za to: iż ſzlachtę dla Tubielewicza, y różny suplement doſtarczał, iż na kryminał subordynował, y dla tego on apellował ſpołem z Tubielewiczem. Trybunał. Dekret Grodzki utwierdził, peny apellacyine wſkazał, a większą karę

karę Adamowiczowi należną sądząc tylko iż Hurynowicz apellacyi nie zakładał, na Dekrecie Grodzkim przestał *Legatur Dekret.*

Zważyć, Adamowicz gdy subordynował szlachtę na kryminał, tym samym subordynacya od Tubielewicza należała, bo co chciał Tubielewicz, to przyiaciele wykonywali.

Ergo Tubielewicz kryminalista, ergo Dekret Grodzki Trybunał approbowany, w części całey pod aprobatę niechybną idzie standum Decreto.

W drugiey Kategoryi pretensyi Tubielewiczow, Staniewiczow, Narkuskiego, Zebrowskiego, o peny wiolencyine, nawiązki, zaboje podstrzały, y dalsze szkody y krzywdy od Roku 1761. do 1763. do Dekretu titulo *Radziwiłowskiego.*

Niemniey o solucye za Dekreta Trybunalskie do Hurynowiczow stuney. Urząd Grodzki Oszmiań: z przyczyn iż Possessyi Tubielewicza wedle poświadczenia iego ręką approbaty kontraktu arędownego Staniewiczowi od Hurynowiczow danego aktualnie niebyło.

Iż po odstąpieniu z namowy Tubielewicza possessyi arędowney przez Staniewicza sami Hurynowiczowie władarną zaszczyceni byli dzierżawą Kondracīszek Jurgielan y Milkun.

Iż na dniu 15. Apr: Tubielewiczowie obeymować nisi per violentiam dobr Hurynowiczowskich niemogli, y żadnego czasu bez konwikcyi po odstąpionym dobrowolnie obowiązku zapisow do takowey Possessyi przychodzić niegodziło się.

Et eo ipso oni Tubielewiczowie z dobranymi Staniewiczem Narkuskim, Zebrowskim i dalszemi pomocnikami, jawne wzruszenie bespieczeństwa possessyi aktualney Hurynowiczow, i wiolencye uti testantur tranzakcye dopełniali.

Wedle przekonania swiadectwa Inkwizycyinego na twierdzy Praw mianowicie Ar 21. i 24. Roz: 11. mniemana przez Tubielewiczow do podania Romerowskiego 1763. wioleneye, expulsye i całą pretensyą hac in Cathegoria do Hurynowiczow stosowaną za nawiązki i expensa mniemaney strzegąc possessyi likwidowęne.

Idque za kuracyą podstrzelonych wiolatorow złł: - -	160.
Na Szlachtę mniemaney possessyi pilnującą a w samey istocie przysposobionych wiolatorow - - - - - -	800.
Za szarowary i zegarek Narkuskiemu pomocnikowi swemu dane do waloru w weryfikacyi położone złł: - - -	160.
Za ukradzioną przez Narkuskiego pomocnika summę złł: -	4000.
Za wikt całoroczny Staniewiczom złł: - - -	1000.
In universum do - - - - -	6120. złłch,

jako nulliter uroszczono Dekretem in principali skassował.

Tenże Urząd Grodz: Oszm: pretendowaną za trzy Dekreta kontum: Trblskie 1761. i 1762. potrzymywane, solucyą wespół z Dekretami z przyczyn kardynalnych (o czym wyżey mówiono) na mocy Praw pokassował.

Respective dalszey pretensyi Tubielewicza o konie, kulbaki, pistolety i inne fanty na wiolencyi pobrane, które zaprzysiężonym regestrem Hurynowicz przyznał, nie już według likwidacyi do weryfikacyi podaney Hurynowicza, lecz stosownie do Praw *Ar:* 58. 59 *z Roz: 11. i Konst:* 1726. *titulo Inkwizycye,* iż Tubielewicz existentiam & valorem przy expedyowaney weryfikacyi, i czasu rozprawy żadnym dowodem nie wsparł, za te, które aktu rzeczy pobrane dimidio valoris płacić kazał.

Idque za konia bułanego czerw: złł: 12. i puł, za konia wilczatego czerw: złł: 5, za pistolety czerw: złł: 1. puł, za drugie pistolety czer: 2. i puł, za opończę złł: 20. in summa pro currenti reducendo złł: 407. przysądził.

Bo allegowane Prawa mieć chcą: iżby wielość rzeczy i walor onych przez

 świa-

Swiadectwa lub juramenta czasu weryfikacyi, a z weryfikacyą przy rozprawie dowodne były. *Legantur Prawa.*

Quritur 1mo: Tey Kategoryi w składzie Dekretu nieparcyalnego Grodzkiego, jakie fundamenta, i czy może on być wzruszonym?

Nie mieli Tubielewiczowie possessyi, a to prócz pisma Inkwizycya przekonywa.

Byli Hurynowiczowie in possesso, to sami Tubielewiczowie przez wyż położone dowody pismem stwierdzili, i także Inkwizycya świadczy.

Takie więc uroczyście pokładane Urząd Grodz: mając dowody, mógłżeli wiolencyine, expulsyine wskazać winy na Hurynowiczach niewinnych, i nawiązki wiolatorom sądzić?

Kiedy wspomnione Prawa 21, 22, i 24. Ar: Roz: 11. od wiolatorow i wiolencyi każdego ubeśpieczając, obronę wolną dały, i za to odpowiadać nie każą.

Więc Dekret Grodz: Oszm: niepłodem parcyalności, lecz sprawiedliwą sentencyą wydający, jest dobry.

I teuby w hrubey niewiadomości ustaw narodowych został kto o tym inaczey chciałby rozumieć.

Byli Hurynowiczowie in possessione Dobr własnych Dziedzicznych Kondraciszek, i Przywilejowych Jurgielan Milkun, i tę prawdę wyżey oświeconą.

Jakże Tubielewiczowie dali się per violentiam z nadanego sobie tytułu, a pierwiey dobrowolnie odstąpionego i utraconego possessyi Dobr wspomnionych.

A tu bliska rezolucya na Ar: 7. z Roz: 7. iż jak się kto opisze, dobrowolnych obowiązkow z Ar: 25. w Roz: 4: iż utraciwszy na ugodzie rzecz wracać się niemoże, vulgo amissum. *Legatur Prawo.*

Tubielewiczowie kiedy stracili dobrowolnym odstąpieniem Prawa zastawnego possessyi przez perceptowane bonifikując sobie procenta od summy kredytowaney.

Nie mogli już ultro iść do possessyi, gdyż Konst: 1368. pod Ar: 92. z Roz: 4. broni. *Zaden nikomu rzeczy swey gwałtem brać niema, chociażby jego własna była, słowa Konstytucyi.*

Co pospolicie z nauki Prawa etiamsi malæ fidei Possessor, non est expellendus nisi jure victus.

Więc niemogli mieć wiolencyi Tubielewiczowie, kiedy ją sami Hurynowiczom czynili, niemogli być wypędzeni, kiedy sami wygnać usiłowali, niemogli żadnych pen na Hurynowiczu w Sądzie zyskać, kiedy ją swojemi postępkami dowodnie ewinkowali.

Zaczym nie parcyalny płod Dekretu Oszm: przez Trrybunał będzie zmocniony.

Secundario: Kiedy znosi się mniemana possessya Tubielewiczow i imposturne wiolencye, mogliż zyskać oni pretendowane expensa strzegące niebyłey possessyi?

Sublato fundamento na rozwalinach cała pogrąża się pretensya.

Nadto Art: 59. Roz: 11. każe: Ktoby napisaney szkody poprzysiąc, albo całkowicie, albo w częsci niechciał, wszystko tracić ma.

Więc gdy Dekret Grodz: Osz: z weryfikacyi niemając podanego dowodu przysięgi przez Tubielewiczow na zaprzysiężonym regestrze przez Hurynowicza arbitralną skonkludował cenę, & quantum rzeczy.

To na mocy Konst: 1726. legalnie rozwiązał, ergo nie parcyalny ma bydź stwierdzon.

Mowi Tubielewicz: że chciał zaprzysięgać in principali pretensye swoje.

Lecz to słowna illacya, a Dekret świadek Urzędowy, iż nie wszedł do juramentu supra quantitatem & valorem, i ta prawda w weryfikacyi pokaże się; Więc pusty wniosek, więc Dekret dobry.

Potrzecie: W tey Kategoryi za Dekretami Trblmi solucyą pretendowaną z Dekretami skassowauą, a ta kassata jest powyżey Prawami utwierdzona, i daley według Konst: 1699. titulo *Porządek spraw* Puncto 4to kassatę dozwala nieprawnych konwikcyi.

Powiadali: że Konst: 1726. titulo *Exekucye* chociayby in principali był wygnanym, przecie pro temerario ausu, solucye i expensa płacić każe.

Gdyby Dekreta w należnym Sądzie były otrzymane, służyłaby ta Konstytucya.

Lecz kiedy Konst: 1598, 1611. y 1726 illegalne Dekreta non in foro competenti extra Repartitionem bez pozwow in proprio districtu zeznanych, jako o tym wyżey inwaliduią więc tu Konst: allegowana nie służy stronie *vide coequationem y termin Repar: Con:*

A tu uważmy jak bierze strona w probę argumentu pod chwytuiąc Dekreta etiam na twierdzę konwinkcyi Kapturowey a mówi przeciw powadze Trblu na Dekreta.

Gdy

Gdy bowiem Dekretem 1765 konwikcya Kapturowa skassowana, Mówiąc o niey że Tradycyi nie podniesiono y rehabicyi nie uznano. Patrz Dekreta 1769, Folio 20 & 21mo gdźie y tradycyą skassowano.
A kiedy in ulteriori gradu iuris temere dali się nad ultymarnie konwinkować Tubielewiczowie eo ipso Rehabicya nastąpiła *Vide Dekret*.
Zeby zaś Dekret Trbski miał podpadać kassacie na Drugim Trble to byłoby prawołomstwo.
A użyta Konst: 1726 o Dekretach vim legis znaczących extra-prowincyonalna niemoże do sądu podać perswazyi gdyż Konst; 1581. moc Dekretow Trblskich tak zapewnia y coequatio iurium: iż ani Seymem znoszone być niemogą więc próżna otym sprzeczka.
Jeszcze mówią że na Kapturowe solucye Dekretami inkwizycyinemi, Grodzkiemi, rzecz ad principale odkładana; wyznacza konwikcyi byłość Kapturowey Dekretem Trblskim zniesioney.
Ze błędnie Tubielewiczowie w niepoflufzeństwie praw y Dekretow zwierzchnych mówili, y mówią contra Dekreta czy dlatego byli albo będą słuchani.
Widział Grod Oszmian: prozby Tubielewiczow, i rzecz ich bezprawną, y to im wyrokiem swym zganił.
Ze zaś nie więcey oni rekwirowali in principali tylko Dekretow Trbskich konwikcyi utwierdzenia, y solucyi za one: *Czytać Dekret Folio 201, 202.*
A tu przystossować iż ani Tubielewiczowie pretendować. ani Grod wchodzić nad przepis Dekretu Trblgo o skassowane Kapturowe konwikcye y reintegrowaną sprawę do przed Dekretu 1763 mocy niemieli *vide Dekret 1765 Trblski*.
Więcey zważyć; Tubielewiczowie nawet solucyi za Dekreta Trbiskie jako nieważne 1763 Roku nie dopominali się, lecz dylacyą oto pozwolili, *vide Dekret in fine*.
Więc znali że ich zła konwikcya.
Tubielewiczowie ani w Trble 1763 ani w Grodzie in pryncypali sądząc się Dekretem Grodz: 1760 9bra 12 obiekcyi nie czynili, y solucyi nie pretendowali.
Więc ani ten Dekret w skład konwikcyi policza się, aniteż na konwikcye Kapturowe nie zostaie ślad Exystencyi.
Wnieśli oni na walor konwikcyi Trblskiey że Dekretem 1763 regestr taktowy na rozprawę decydowany w Trble.
A miałże Trbł legislatio po mimo Konst: 1726 titulo *regestra causarum* etiram zabraniaiącą spraw expulsyinych wciągać ad terminum tactum legatur.
Gdyby oni przed tą Konst: perswadowali do Sądu, że do browolnie opisali Hurynowiczowie regestr taktowy ergo wedle dobrowolnych obowiązkow, wedle arty: 7 z Roz: 7 dobra konwikcya z regestrów taktowych, wtedyby mogli przekonać sąd na dobroć konwikcyi swoiey.
Lecz kiedy Konst: sposob ten przez ordynacyą regestrów litigantibus zniosła, y odmieniła,
Więc zła konwikcia Tubielewiczow w Trble tym więcey gorsza w Kapturach.
Więc Dekret Grodz: legalnie oną skassował y solucią uchylił.

Aże utrzymuią ieſzcze walor Dekretu Trbłu 1763 przez Konſt: konwokacyiną ſkaſſowany.
To na większą twierdzę ma ſłużyć Dekretu 1765 Trblgo.
Y momentalnie dopuścić, że gdy o Dekrecie Trbl 1763 ſtrona przeciwna na ważność jego przyſtaie.
A jakże ſmie mówić na Dekret Trybun: pod praw powagą kwitnący.
Y to zboczne illatum, ba w prawie niewiadome, ż Konſt: konwokacyina ſame tylko Dekreta oczewiſte in principali utwierdziła, a akceſſoryine wſzyſtkie zniszczyła. *Czytay oną.*
Owoż z tych źrzódeł na mocy Dekretu Trblgo 1765 Aug: 30 nie więcey w Grodzie Tubielewiczowie, y Grod miał ſprawy, y rozſądku, jak tylko o trzy Dekreta konwikcyi Trblſkiey ultrum źle czy dobra.
A nalazłſzy ią przez te pobudki kardynalne, bezprawną zniſzczył, co y w Trble nie zmiernym będzie przy ściſłym ewinkowaniu praw narodowych konwikcyą podſtępną, znioſſzy kategorycznie Dekret Grodz: utwierdzą.
A co zoſtaie dla Tubielewicza będzieli, invindicabile caput Hurynowicza, będzieli wolen od kryminału Tubielew cz przez tak zawadne złości w ſobie na dobry poſtępek tłumaczenie.
Nota Gdy tak Dekret Grodz: Oſzmian: kategoryą violentiar: przez Tubielewicza uti-ſupra dictum pretenſarum o konwikcyach Trybunalſkich y o pretensye ſzczególne ſprawiedliwie konkludował.
Jzali walor rzeczy w weryfikacyi od Tubielewicza pretendowany ſkrzywdził.
Zaſtanowić ſię nad każdą pretensyą *ſupra quid & quale* izali nieſprawiedliwie decydowano.
A to wſzyſtko moc Dekretu wſkazuie bo ſądzono Walor ad mentem Art: 54. Roz: 4. § 4to przy bliższey Sprawiedliwości *legatur.*
Nota 2da: Staniewiczowi weſpół z Tubielewiczem procedującemu In hac Cathegoria za podſtrzał nawiązki jako nie należnie uchylona.
A Staniewicz Kontent z Dekretu, nie appelluie i jednąż Inkwizycyą kontentuie ſię.
Wſzak i Staniewicz z Koczanem, Jagiełłami, zarówno z Tubielewiczem procedował a przecie nie czuł złośliwey, acz ſobie nie parcyalney Inkwizycyi i nie appellował.
Toć i Tubielewicz pod błędną poſtawą przeciw Dekretom Inkwizycyą utrzymującym Trblſkim nie może świadectw z Inkwizycyi amovere, bo iuż y Dekreta praecesserunt.
W trzeciey kategoryi Tubielewiczow poſt datam tradycyi Romerowſkiey 1763 za Dekretem Trblſkim przez konſtytucyą zniesionym o expulſye, inwazye, boje, gr bieże.
Lubo Tubielewicz oto ſprawę po Dekrecie 1765 ante cognitionem principalis negotii w Grodzie intentował.
Jednak urząd Grodz: do ſprawiedliwych ſkłoniony wyrokow, doſtrzegłſzy iż Dekretom Trblſkim oczewiſtym 1765 Dekret 1763. Trblſki i cały proceder Kapturowy ſą z ſprawy wyjęte, i do Sądu Grodz: nie podane & co ipſo od 1763. *Maja* 9. *do* 1765. *Jan:* 4. wſzyſtkie tranzakcye do rozſądku temuż Sądowi nie poddane.

Lecz

Lecz tylko rewokowany stan sprawy między Tubielewiczami, a Hurynowiczami jako była przed Dekretem 1663. Maja 9. na Rozsądek przysłany kwestye ułatwiając.

Hurynowicza a pretensis Pœnis władzy swey okryślоney Dekretem non excendendo liberum pronuntiavit.

Cóż Tubielewicz nato? powie że Hurynowicz czynił wiolencye expulsye post Actualem za tradycyą Romera Tubielewicza possesionem i na to kładzie manifesta, obdukcye.

Obróćmy się do fundamentow rzeczy, gdy Tubielewicz bezprawny w Trybunale czynił przewod extra Forum, extra Rejestrum.

A gdy poprzedniczy proceder konwikcya do 1763. Ru znosi się & invalidatur jakiż być może poślednie jego progress.

Zła konwikcya przed 1763. w Trbnle, zły y Dekret 1763. Ru inekwitacyą Tubielewiczom dający, a o złości wyżey mówiono.

Więc zła tradycya, jey Hurynowiczowie exekwować istotnie niedozwalali.

Swiadkiem są y list podawczy Romerowski, że gdy Hurynowiczowie w Kondracisżkach byli do Jurgielan y Milkun, in absentia Tubielewiczowie weszli, a Kondraciszek nie podał Romer, to tenże list poświadcza, *videatur.*

A że Jurgielan y Milkun executive possydować nie dozwolili, Hurynowiczowie to własne manifesta 1763. Junii 6. & eorundem 13. y 25. z obdukcyą Tubielewiczow poświadczają, *legantur.*

Kiedyż Romer czyni tradycyą 1763. Junii 3. a kiedy obdukcya oddalająca od possessyi Tubielewiczow Junii 6.

Toć uno ictu resistebant dozwolenia posessyi Hurynowiczowie, bo po mniemanym uczynku niżey kilko dniami sprawiona obdukcya den um manifesta.

Ergo expulsya być niemogła chiba kontrawencya, y tak sami Tubielewiczowie processem 1763. 7bra 19. wszystkie daty rezystencyi Hurynowiczow wyrażaiąc o kontrawencyą Dekretowi skarżą, *vide process*

Y do tego Konstytucya w Ładowskim, posessyą do expulsyi naymniey Mensis mieć chcąc, Art. zaś 92. z Rozdz. 4. także dowod posessyi in existenti mieć każe.

Niebyło więc posessyi in existenti, więc niebyło expulsyi.

Skarży ci o kontrawencyą Dekretowi, więc posessyą swoją wyniszczali.

A zatym bez posessyi niemogły być wiolencye.

Tak Bóg tłumił łakome kroki do cudzey substancyi dążące Tubielewiczow, że co bystrym dowcipem prokurowali to im oporem poszło.

Tak chciały wyroki że coprzemocą parcyalności czasow krytycznych przed bez-Królewiem dokazano, to stany Skonfederowane roztrąciły,

Weyrzeć na postawę Dekretu 1763. Ru w ten sama przemoc parcyalna Tubielewiczom wylęgła, lecz Bog wzrostu niedozwolił.

Y dla tego Sąd Trybunalny 1765 Roku ony skassował, a sprawę reintegrował.

Więc niemasz sprawy po Dekrecie 1763. niemasz więc ani expulsyi, ani wiolencyi jak sobie Tubielewicz tłumaczy.

Niemasz Dekretu 1763. więc niemasz tradycyi Romerowskiey ktora z Dekretem niknie, niemasz więc y kontrawencyi gdy Dekret obwalon.

Silniey biorąc skoro te przez ustawy zniszczone, twierdze jakżesz ożywić sprawę in superficie?

Owoż fundamenta: co pierwiey Dekret Trybunalny 1765. z sprawy wyjoł, a dla czego Grod Oszmiański uwolnił Hurynowicza y na czym Sąd ninieyszy zastanowiwszy uwagę w tey Kategoryi Dekret Grodzki utwierdzi.

Co do dalszych pretensyi Tubielewicza w teyże Kategoryi umieszczonych przez weryfikacyą szkod likwidowanych, lubo Tubielewicz pretendował gołosłownie niemało rzeczy powrócenia, lub zapłacenia przez Hurynowicza wedle taxy swojey.

Jednak iż żadnym dowodom świadectwa ani juramentu quantitatis & qualita-

litatis seu valoris w weryfikacyi, ani przy rozprawie mniemanych swych
pretensyi nie komprobował.
Owszem kiedy Hurynowicz przeciw supra valorem juramento onego te rze-
czy, do których podług zaprzysiądz mającego Regestru znał się bydź
winnym płacić, submitował się Tubielewicz, zaprzysięgać niechciał.
Urząd Grodzki Oszmiański nie już według illacyi słowney Tubielewicza,
lecz mimo prawa Art: 81 Roz. 4. y 59. R. 11. dość faworalnie za zaprzy-
siądz mającym przez Hurynowicza Regestrem, jako po zaprzysiężeniu co
pro reali Tubielewiczowi należy.
Jako to ad requisitionem rzeczy które się nayduią in natura pas szałowy 1.
pułmiskow cynowych 2. talerzow cynowych 2 łyżek cynow: 2. Ron-
dlov miedzianych 2 puł lichtarza mosiężnego, obrus 1. obraz 1. podulzek
2. kilimek 1. oddać nakazał.
Inne zaś rzeczy w regestrze zaprzysiężonym przez Hurynowicza specy-
fikowane in natura nie nayduiące się, że Tubielewicz supra valorem przy-
siądz nie chciał, ad thenorem prawa wyż allegowanego 54. Art. Rozdz. 4.
sprawiedliwie ex arbitrio juditii płacić osądził.
Idq, za konia srokatego Czerw: złt: 6. za konia kasztanowatego Czerw: złt:
7. y pnł, za konia gniadego Czerw: złt. 5. za książkę złt. 4. gr. 15 za
flaszę, kurawkę, y szklankę. złt. 2. in universum redukowawszy na ku-
rencyą. Tubielewiczowi przysądził złotych 357 y gr. 15.
Reliquum zaś kulbakę oprawną, y Rządzik czerkieski, iż w zastawie u
Kuncewicza Hurynowicz ma okupić & in natura Tubielewiczowi wró-
cić Questionem ex verificatione zaspokoił.
In puncto zaś dalszych pretensyi Tubielewiwcza w weryfikacyi opisanych.
Scilicet na najemnika w Jurgielanach po tradycyi Romerowskiey do robocizny

Na drogę z folwarku swego Rekściow do Jurgielan na własną przejazdkę wielokrotkną swą i posłanych	złł: - 100.		
Na wikt Pana Sosenki w Jurgielanach łożony w gotowym groszu	złł: - 100.		
Na podwodę najętą Szlachty zbierania dla utrzymania się przy possessyi Jurgielan	66.		
Jtem na wikt tegoż Sosenki i dalszey Szlachty w Jurgielanach	100.		
Na kuracyą kowala	50.		
Za podwody zaległe Jurgielańskie	20.		
Jtem niedobory Jurgielańskie	220.		
Za reparacye budynkow, trzebienie łąk, pasieki	19.	gr.	15.
Za opłacony podatek Czopowego	699.	gr.	10.
	4.	gr.	20.
Jn universum pretensyą do złł:	1379.	gr.	15.

przez Tubielewicza zlikwidowaną Urząd Grodz: Oszm: jako goło-słówną, żadnym do-
wodem ani juramentem wspartą, wedle powyż wspomnionych Praw, i że trzebienie pa-
siek, reparacye, furmanki poddani Jurgielańscy swoich dni czynili, nullitate skassował.
Oprócz opłacony podadek Czopowego przysądził Tubielewiczowi złł: 4. gr. 15.
I gdyby nad tym się zastanowić: że robocizna poddaństwa wyznacza possessyą Tubiele-
wicza Jurgielan!
Tedy bliska rezolucya: że jak zwykł gwałtowne intruzyi dzieło w odległym Starostwie
od Dobr Ziemskich Kondraciszek, (która wyższemi dowodami klarygowana) dopełniać
Maciey Tubielewicz Hurynowiczom, tak w dalszych Kategoryach Dekret o tym Grodz:
Oszm: konkluduje, *w takim porządku:*

Co do Pretensyi Hurynowicza.

Podał Hurynowicz pretensyą do Sądu ex vi czynionych przez Macieja Tubielewicza in-
wazyi i wiolencye pretensyą o zabranie różnych rzeczy. & quantitatem według rege-
stru podanego zaprzysięgał.
A Urząd Grodz: praevio juramento, które Tubielewicz in natura komportował, in natu-
ra oddać nakazał, a te które potracone zapłacić.
Y lubo Hurynowicz w weryfikacyi likwidował summę podobnie jako Tubielewicz cenę
nie regularną & supra valorem zaprzysiąc niechciał, Sąd Grodz: z nauki Prawa duchem
czystey sprawiedliwości idąc arbitralnie decydował.

Idque

Idque za dwie ſztuki ſtrzelb	złł: 40.
Za ſzablę	złł: 20.
Za flaſzę miedzianą	złł: 12.
Za koc	złł: 10.
Za dywan	złł: 12.
Za ſanie	złł: 2.
Za chomąt	złł: 16.
Za konia	złł: 80.
Za pas Mendlowy	złł: 36.
Za ſygn cik	złł: 20.
Za ſpinkę	złł: 4.
Za chuſtkę jedwabną	złł: 4.
Za harapnik i rękawiczki	złł: 4.
Za pas Perſki	złł: 20.
Za 3. ſztuki ſtrzelb w Jurgielanach wzięte	złł: 48.
Za dwie pary piſtoletow	złł: 48.
Za wòzek	złł: 4.
In ſumma adjudicavit	złł: 380.

W oſobney pretenſyi Hurynowicza do Tubielewicza poſt datam tradycyi Hurynowicza za konwikcyami Kapturowemi 1765: Jan: 4. przez Chodźkę Sędziego czynione Dobr Jurgielan i Milkun o zboże zabrane w ſnopie i ziarnie, o kocioł, i inne pretenſye

Urząd Grodz: Oſzmiańſki ex ratione ſkaſſowaney całey Kapturowey litispendencyi i konwikcyi Dekretem Trblſkim prævio juramento Hurynowicza ſupra quantitatem zboża, & valorem kotła nie już wedle rządzcy Hurynowicza wymłot redukowawſzy i cenę, lecz według ſprawiedliwego baczenia beczkę żyta po talarow 4, bęczkę jęczmienia po talarow 4, beczkę owſa po złł: 20. woz ſiana po złł: 4. oceniwſzy, za kocioł złłch 160. in ſumma nie już wedle proźby Hurynowicza złł: 5327. lecz 2626. przyſądził.

A inne pretenſye multyplikowane pokaſſował. *Vide Dekret Folio* 222. i 223.

Pro reliquo w pretenſyi Hurynowicza do Tubielewiczow o intratę dzierżawy Dobr Jurgielan i Milkun za lat dwie w òw czas przychodzącą od Roku 1765. i o rehabicyą tychże Dobr.

Lubo Tubielewiczowie przy tradycyi Urzędowey Chodźki za konwikcyą Kapturową utrzymując ſię, rehabicyi bronili.

Grod Oſzm: vi Dekretu Trblgo 1765. konwikcyą całą Kapturową kaſſującą ac proinde nieważność tradycyi ſkonſyderowawſzy oraz iż procent od ſummy Tubielewiczow za wſzyſtkie lata wyżſzą decyzyą przyſądzony uważywſzy,

Za dwuletnią intratę, idque za arędę, czynſze, w gołym groſzu perceptowane, za działa, daniny, ſnopſzczyznę, według ceny regularney, za ſianożęci, & pro fructu kreſcencyi zdefiniowawſzy, złł: 3307. przyſądził, i rehabicyą Jurgielan i Milkun z pod nieſłuſzney tenuty Tubielewiczow Hurynowiczowi uznawſzy, opłacony podatek titulo *Quartæ* wedle kwitu z Kancellaryi złł: 126. gr. 2. ſzel: 2. dla Tubiewicza ſummy potrącił.

Inne także pretenſye Hurynowicza w weryfikacyi położone do Tubielewiczow regulowane ſignanter o pobicie Antoniego Hurynowicza, o zabranie niewodu złowienia Ryb, o dwoje cieląt, zbicie poddanki &c. jako bezdowodne nullitate pokaſſował.

Owoż uwaga na rozſądek kategorycznych pretenſyi wzajemnych, iż Tubielewicz in cauſa juris ròwnym loſem z Hurynowiczem ba jeſzcze z lepizą wygraną w Sądzie Grodz Oſzmian: rozſądzon.

A nierówność kontentowania ſię Dekretow z jedney tylko życia dłużſzego otuchi pobudką była Tubielewiczom.

Nie appellowałby Tubielewicz lecz go ſąd śmierci okropney przywiodł do tego.

Nieſzukałby on wypoconą myślą nagany Dekretu. by go kryminał nie konwinkował.

Nie rozmnażałby w liczbie grawaminow by ſię czuł niewinnym do zaboyſtwa.

Tak zważać racye w produkcie położone.

1mo. Iż jurament nie Tubielewiczowi. lecz Hurynowiczowi na rzeczach zabranych uznano przy kryminale.

A to ſię znoſi nauko praw Art. 12 y 59. Rozdź. 11, które diſponunt bliżſzy do-

wod powodowey ſtronie kryminału y ſzkod wſzyſtkich przy kryminale ſtałych, *verba legis, a jeśliby ku onemu gwałtu y zabitemu obżałowany nie-znał, tedy już ten żałobnik bliżſzy będzie ſąſiady okolicznymi ſtawią ich oczewiśći u prawa y też wypiſem zeznania Woźngo na niego dowodzić y przy tym dowodzie ſamotrzeć z Szlachtą równemi przyſiądz &c. y daley na drugim mieyſcu y ſzkod, y ktòreby ſię przy tym gwałcie ſtały z Imienia ſamego gwałtownika z nawiązką płacone być mają.*

A w Art: 59. Rozdz. 11. gdyby przyſiądz niechciał powod na części jakiey ſzkod ſwych utratę zakłada;

2do. Skarży ſię Tubielewicz, iż na zabranym w Jurgielanach zbożu ſamemu Hurynowiczowi bez Ciuna przyſiądz kazano.

℞. Iż to pretext gravaminu, bo więcey waży ſamego Hurynowicza niżeli Ciuna y o tym konkluduje Art. 59. wyż allegowany, iż pierwiey ſamemu Panu, a jeżeliby Pan nie wiedział w tenczas Czeladzi ſzkod y po-przyſięgać należy.

3tio Iż rehabicyą ſądząc bez juramentu za intraty ſummę płacić kazano.

℞. Y ſądzoną nie według pretenſyi Hurynowiczow, lecz z uwagi ſprawiedliwey ſądu, lecz gdy Hurynowicz z prowizyą ſummy zyſkuje za cóż intraty perceptowaney ſłuſznie wrócić niema?

Teć to ſkomputowane gravamina Dekretu Grodzk: Oſzmiańſk: przez Tubielewicza chcą ſwym pozorem z kryminału wymówić.

A coż on bierze ieſzcze na ryczałt nagany Dekretu Grodz: interpretuje żałob ſłowa Hurynowicza.

Czyliż porządek żałob piſania, może ſłow podchwyconych przez nieznajomość ſonancyi wyrażonych ewinkować od kryminału.

Interpretuie jurament Hurynowicza, a ſiebie bliżizym do ewazyi przy teſtymoniach od kryminału podaje.

Lecz jako ſię o tym mòwiło niemoże być do odprzyſiężenia ſię przypuſzczon, raz: że przy obdukcyach, proceſſach y przy Inkwizycyi Art: 2, Roz: 11. dowod powodowi y Art. 64. Roz. 11. circa potioritatem świadectw zachowuje.

Powtore: Te wyſtarane uboczne teſtymonia po Dekrecie appellowanym jako nowy dowod, wedle Art. 90. Roz. 4. akceptowane w Sądzie nie będą.

Coż naoſtatek kryminaliſtowie pryncypał Maciey Tubielewicz zaſadzkę na Benedykta Hurynowicza reſiſtentiam Dekretom mniemaney konwikcyi & pro invindicabili capite w imaginacyi ſądzi: Jozef oświadcza ſię obrońcą naylepſzym z przyjacioł Benedykta Hurynowicza, a Wierzbickiego pro contumaci podają y niemaſz winnego.

Naypierwey co do Wierzbickiego' gdy pręcznik ſtawa, więc nie contumaciter ma ſię Wierzbicki y pręcznik niemoże wymówić ſię z nauki praw art: 65. Rozdz. 11. y Konſt. 1581. nie ſtannością ręczonego, ale z nim Dekret oczewiſty naſtąpi, *vide prawa.*

Co zaś w ogulności o pomocnikach ſtrona ſama podała w ſwey Replice, y prawa y przekonanie.

Nayprzòd Art. 1. y 2. Roz. 11. pomocnikow zarówną ſądzić z pryncypałem diſponunt.

2do. Konſtyt. 1588. folio 465. pod Art. 38. Roz. 11. Gdy ſię winnym pokaże pomocnika zarówno karać naucza.

3tio Art. 38. z Roz: 11. o pomocnikach tož ſamo brzmi, & in fine a przecie mężoboycę wolno pościgać.

Z tych prawnych przyczyn co ſię zawiązuje? iż pomocnicy karze uledz mają, a o tym ex ſcrutinio: iż z pomocnikami nie czekając pryncypała ma być ſąd: iż przeciw pomocnikom dowod powodowi bliżſzy.

Wierzbicki pomocnik, a w jego oſobie Ryło pręcznik ſtawa, więc z nim wyrok ma być oczewiſty.

Bo za Wierzbickiego ſam Ryło y appellacyą zakładał.

Ma-

Maciey Tubielewicz sam pryncypał kryminału, a nic go nie wymowi y na ewazyą iść niemoże.

Lubo on mowi iż z zasadzki swey ginął Hurynowicz, lecz Urzędnika Chodźki produkuje.

Lecz list testimonialny Chodźki, raz zły że na blankiecie ręką samego Macieja advelle zapisany więc on według Konstyt 1726. o blankietach nieważny.

Druga. że co mowi w ewazyą wpomoc listu wzywając Urzędowego. A y Chodzko był w procederze y z nim remissa z Trybunału 1765. patrz w Dekrecie, więc Chodźki nie świadectwo.

A że nie z zasadzki, nie z rezystencyi Hurynowicz y Rudzki pozabiiani to przekonano z inkwizycyi y Dekret Trbłu 1769. Marca 11. oczewisty po apellacyi z Adamowiczem świadczy: iż ex unanimitate świadectw pateticum, że na dobrowolney drodze w lesie umyślnie gomony, y z Rudzkim pozabiiani.

Gdzież lepszego szukać dowodu na przekonanie kryminalisty?

U niego świadki, nie świadki a przecie unanimitas, kryminał rozmyślny odkrywa z świadectw.

U niego Inkwizycya niedobra bo to y z jego świadkow unanimiter przekonywa iż rozmyślnie zabóystwa dopełnione.

U niego zły Dekret Grodzki Oszmiań: bo ten z dowodow sprawiedliwie, a nie parcyalnie sądził. Aże dla złoczyńcow folguje, to świadczy wyrok Trybunalski z Adamowiczem.

On y po teraźnieyszym Dekrecie Trybunalskim, na Dekreta mowi, a cóż go od tego zawściągnie.

Oto wyrok wasz, ponieważ żadnego Dekretu w inkwizycyi niemasz, powtórney nieuznajecie.

A jakaż śmiałość wówić contra Dekreta.

Jeden Dekret Trybunalski nieuznaje inkwizycyi powtórney y oną pochwala 1769 Drugi Dekret pisze in principali iż unanimitas w inkwizycyi świadectw oną aprobuje teraznieyszy wasz Dekret chwali inkwizycyą, a jakże chce Tubielewicz świadkow exkluzya.

Groza mówić Naywyższa Powaga Trybunału u kryminalisty iednym fałszem nazwana. Bo o wszystkich Dekretach tak mówi.

O gdyby kryminalistom złoczyńcom ewazya pospolita dozwolona wyprzysięgliby oni y światło Słońca.

Lecz kiedy okryci wyrokami Trybunalskimi, kiedy dość mamy y o kryminale z tych wyrokow przeświadczenia kiedy dowody wszelkie, te Dekreta przy Hurynowiczu zmocnili, więc prożne z krwawą pracą wysilone staranie zruynować usiłujące przez Tubielewiczow to, co iest nieniewzruszonym.

Dobry Dekret Grodz: Oszmiań: w całkowitości swey, bo o wszystkim do skonały uczynił wedle praw rozsądek.

A takie Dekreta prawa za niewzruszone utrzymuią. *Patrz Ar: 67. R. 11. Konst: 1581.* y *Cor: 1764. o apellacyach.*

Lecz co powiedzianą od Tubielewicza o alter: tantum na Hurynowiczu, o summy sądzone.

Repo: Iż gdy apellacyą sam Tubielewicz wstrzymał, satysfakcyą Dekretowi Grodzkiemu. Więc Hurynowicz niewinien procentu od summy Dekretowey.

Y gdyby kto miał inaczey rozumieć, chybaby ani Prawa nie chciał obserwować Konstytucyi Coron: o złośliwych apellacyach opisującey, a niby Ducha sprawiedliwości słuchał.

Sądził Grod Oszm: summy Tubielewiczowi z procentem osmym, a nad ten wyrok nic sprawiedliwszego, bo już nas praktyka uczy: że kredyta aż do szóstego procentu umnieyszyły się przez obywatelskie w tym rozpoznanie.

A Konst: Seymu teraznieyszego do siedmiu procent naywyższy determinowała, więc dobry Dekret.

Sądził Grod Oszm: arbitrario justitiæ wszystkie pretensye obustronne, wedle nauki Praw wyż allegowanych.

Więc ſentencya jego chwalebna.

Niemoże teraz iść do juramentu Tubielewicz na pretenſyach ſwoich przeciwnych Hurynowicza, bo weryfikacya poświadcza iż ſię nie zabierał, i Dekret Grodzki toż twierdzi, wiara Urzędowa z Ar: 1. Roz: 7. Konſt: 1726. titulo *Inkwizycye*, przy weryfikacyi dowodzić i odwodzić w pretenſyach konwinkują na przeciw Tubielewicza.

A nadto, byłby to nowy dowod po Apellacyi, ktorych Prawo użyć nie dopuſzcza Art: 90. Rozdz: 4.

Wyznał Dekret Grodzki Oſzm: z naykardynalnieyſzych dowodow: iż Hurynowicz i Rudzki nie na zaſadzce, lecz na dobrowolney drodze, złośliwie a rozmyślnie pozabijani, i wymienił winnych kaźni.

Wyznał z delikatnego na uroczyſtey Inkwizycyi rozſądku: że Hurynowicz nie na żadney rezyſtencyi, lecz okrutnie zabity, i wyznaczył na zaboycow karę.

Wyznał: że podług mniemania opacznego Tubielewicza Hurynowicz nie był perduellis, nie mógł być pro invindicabili capite uznany, i dla tego na ścięcie ſamego pryncypała Macieja Tubielewicza za Benedykta Hurynowicza, a Mizgiera za Rudzkiego wſkazawſzy, innych pomocnikow dość dyſzkretnie na wieżę redimendo capita ſądził.

Miał præ oculis Prawo: iż głowſzczyzna ſowita na wiolencyi pobitych należy, i tak oną zadecydował.

Widział dalſzych rannych jako Pietkiewicz Szlachcic, i Woyciukiewicz chłop na tymże gwałcie, i według Art: 27. Roz: 11. ſądził nawiązki.

Więc o takim Sądzie i Dekrecie Grodz: Oſzm: trzeba zaniechać nagany, jak już przez tyle Dekretow Trblſkich implicite & explicite utwierdzony pokazuje ſię. Dobry więc Dekret.

A złośliwa apellacya ma być z nauki praw mianowicie Konſtytucyi cor: 1764 ukarana.

Więc proſi Hurynowicz pen apellacyinych na Tubielewiczach y w Trble wſkazania.

Że ulegaią Sukceſſorowie paręcznika penom apellacyinym, y wſzelkim nakładom ſzkodom. *Patrz Ar: 54 R. 11 §. 2do tedy poręka takowa, jako na ſamym poręczniku póki żyw. tak po śmierci jego y na dzieci, y na maiętność jego ſpadywa, na czym żałobnik dowod ſłuſzny ſzkod ſwych uczyni.*

Ręczyli przy założeniu apellacyi, na poſtawienie Macieja Tubielewicza y Wierzbiczkiego, Jakub Tubielewicz już zmarły y Ryło z ſukceſſorami Jakuba ſtawaiący. Cóż oni winni.

Otym punkt naſtępny udzielny.

Naprzód do przeſłuchania Dekretu Grodz: Oſzmian: iſtcow nieſtawili, y Dekretowi uczynili kontrowersyę.

Oto z nimi extermino tacto w Grodzie Hurynowicza proceder y Grod Oſzm: regeſtr taktowy pro læſa auctoritate iuditij; za dobry uznawſzy (że apellacyą dopuścił pod tymiż obowiązkami do Trbłu ręczonych ſtawienia) peny kontrawencyine 100 kop y 6 niedziel wieży na mocy Ar: 11 R. 1 na porecznikach wſkazał.

W tym aprobaty Dekretu Grodzkiego proſi Hurynowicz y dopomina ſię na Trble wieży 6 niedziel, a na nim y na ſukceſſorach Jakuba Tubielewicza 100 kop, 1766 Xbra 18 legat: Dekret.

Powtóre nakazał Dekret Trbſki 1769 Mar: 8 ſtatuicyą Wierzbickiego przez Jakuba Tubielewicza y Ryłe Paręcznikow, a oni niepoſtawili, więc ad mentem Ar: 11 R. 1 y kon: 1564. 1589 pod nimi niemniey Cor: 1581 *titulo Trbł umocowanie Dekretow* 100 kop na Rylę, y ſukceſſorach Jakuba Tubielewicza, oraz na tegoż Ryłę ſześć niedziel wieży przyſądzenia Hurynowicz proſi.

Potrzecie In ulteriori turis Gradu via contraventionis Ciż Parącznic y ad Capratum tempus po appellacyi kondemnowali ſię 1769. Marca 10. Dekret Trblſki jeden 1769. Maja 29. drugi i za onym Teſtymonia Urzędowe jedne 1769 Apr: 13. W. JPana Godebſkiego Podſtarościego Lidz. do Trybunału exekucyi czynioney i bronioney drugi 1769. Julij 20. W. JPana Skindera Sędziego Lidz. do Jakuba Tubielewicza exekucyi bronioney *legatur.*

Za

Zaczym winni są successores Jakuba, i Ryły Paręcznicy wedle Konst: Coron: 1764. *titulo exekucye* Pen kontrawencyinych, idq; po 200. kop Sądowi i Stronie a Ryło nadto 6. Niedziel wieży *legatur Prawo*.

Nadto JP. Ryło dwuma Dekretami Roku 1769. Marca 10. i Maja 21. ex personali wzdany na infamią, za które 200 zł: solucyi ad mentem Konst: 1859. *Ordynacya Kościołow Pun.* 4to Hurynowiczowi sądzić należy.

Na ostatek causanent Paręcznicy nie policzone expensa przez złośliwą appellacyą Hurynowiczowi: A gdy Maciey Tubielewicz i Wierzbicki na surowości Dekretu ulegają więc na Sukcessora Jakuba i na Ryle Paręcznikach po 200. kop Urzędowi i Stronie, i po 6. Niedziel wieży, Hurynowicz na mocy Konst. Coron. 1764. o appellacyach or. z expensu Prawnego. ad minimum po 8000. Hurynowicz sądzenia pretendit.

Causa Paręcznikow do expens, raz że stawić nie chcieli obżałowanych Istcow a tak stała do tąd przewłoka Rozsądku.

Powtóre że po kilkakroć i sami Istce konwinkowani, więc za exekucye wedle Konst. 1766. i według Ar. 54. Roz. 11. za inne wszelkie nakłady odpowiedzieć winni.

Punkt udzielny co do konwikcyi po appellacyi Tubielewiczow &c. i odpowiedź na Ichmw: Dekreta i rząd bronienia.

Ma Sąd wiadomość z Punktu poprzedniego, że jako Paręcznicy tak i Istce konwinkowani w Trble po appellacyi

Lecz aby tu wiadomość w okolicznościach była przełożona, tak się rzecz tłumaczy.

Po ferowanym Dekrecie Grodz. Oszm. in principali czując się do grzechu zabóycy chronili się a te fassy w Replice sami, gdy zaś do postawienia zawołano Aktorat w Grodzie z Regestrow Taktowych z Paręcznikami oni do złośliwcy appellacyi udali się na zatarcie krwi rozlaney.

A zaraz przedsięwzieli kroki nagany Dekretu Grodzk. Oszmiańskiego.

Coż się stało? pozywają Tadeusza Hurynowicza y wynoszą żałobę na Trybunał do zniesienia Dekretu Trybunalskiego Ru 1765. y do aprobaty konwikcyi Kapturowych.

Uważyć o co żałoba po appellacyi kiedy appellacyą, chcą poprawy Dekretu Grodzk:, więc niegodzi się na Dekreta Trybunalskie sarkać y implicite onych żądać wywrócenia.

Zatym pozwem obarczonego żalem y wyexwiscerowanego w sposobach pilności Hurynowicza kondemnowali. 1768. 7bra 14. *producitur Dekret*

Tandem gdy Hurynowicz dowiedział się o kondemnacie, y gdy w Trybunał zawołany swoy miał aktorat:

Tubielewiczowie nie burzą aktoratu takowego z Paręcznikami, ani Paręcznicy, lecz stawaią o powtórną inkwizycyą, Sąd Trybunalski uchyla proźbą onych, a temi zdaią się na konwikcyą ultymarną captati temporis po appellacyi y potym powtórnie nad ultimarnie konwinkowani 1769. *Marca* 10 *jeden* 1769. *Maja* 29. *drugi Dekreta videantur & legantur.*

Teraz co zarzucaią? wyż wspomniony 1768. y potym podstępnie drugi schwycony 1771. 8bra 2. Dekreta na Hurynowicza y wnoszą:

Iż na nich kondemnaty są illegalne jako z Regestrow taktowych y z przemocy Kazimierza Hurynowicza Sędziego w owczas Trybunalskiego, a wspolnika sprawy zyskane?

R. 1mo Iż złe są Dekreta Tubielewiczowskie y za nimi exekucye tentowane, bo bezprawnym processem zyskane.

Q. O co Tubielewiczowie pozywali Hurynowicza o powtórną inkwizycyą, a coż Trybunał?

Inkwizycyi illegalnie zażądaney nie sądząc oną uchylił Dekret kontuma-

 cyiny

cyiny 1768, 7bra 14. ex instantia Tubielewiczow otrzymany skassował jako ob contumatiam temerariam upadowi podległy, *vide Dekret fol. 21.*

Na co Tubielewicz? że kassata in contumatiam nie mogła zabronić stopnia exekwowania, y dla tego peny kontrawencyine na Hurynowicza w instancyi swey podaje.

Lecz że nad ultimarnie skonwinkowany Tubielewicz po Dekrecie Trybunalskim oczewistym 1769. *Marca 10.* temere dał się kondemnować, a przeto wszelkie dla siebie prawa obrony y cieszenie się z jego utracił, niemógł więc ani mieć obcowania z Urzędami, ani Urząd mu miał pomagać do exekucyi. Ergo nullitas pierwszych za Dekretem podstępnym 1768. 7bra 14. exekucyi.

Bo Art: 5. Rozdz. 11. w te słowa na wywołańcow niepossłusznych prawu *tak iż nikt z nim obcowania mieć ani go w Domu swym przechowywać niema i ani z prawa tego, z ktòrego się wszyscy weselą, on weselić się niema, ani go wzywać &c. verba legis.*

Y na drugim mieyscu Art: 36. tegoż Rozdz: 11. *Ktoby wywołańcow w Domu swym przechowywał, albo obcował, y im którą radę albo pomoc ku szkodzie z Osobna ktòreykolwiek osoby zpoddanych naszych dawał y czynił, tedy wspolną winę y karę tak i sam wpada.*

Otoż exekucye Tubielewiczow czy mogły w tenczas przez Urzędy być odbywane kiedy oni pod niemocą konwikcyi od społku obywatelstwa byś oddaleni.

Kiedy Urzędom pod takoż karą niegodziło się im pomagać,

Taka więc pierwszego Dekretu niewaga niemoże zyskiwać pen kontrawencyinych.

Uchylona Dekretem oczewistym Trybunalskim źle bezprawnie zażądana Inkwizycya, a Tubielewiczowie w niepossłuszeństwie prawa y Dekretu Trybunalskiego post temerarium a jure recessum dwakroć nad ultimarnie skonwinkować się dali.

Y w tym zacięci niepossłuszeństwie contra Dekreta pozywają Hurynowicza iterum o powtórną inkwizycyą y na insult powagi Trybunału tentują sąd.

A w takim porządku kondemnują Hurynowicza y proszą pen kontrawencyinych za dwukrotne iterum bronienie tentacyi.

Lecz próżno: bo ktoby przeciw wyrokom idąc Trybunalskim bądź do jakiego sądu kogo pozwał. Pozwanego etiam od posłuszeństwa prawo uwalnia, *Const.* 1581. *titulo Trybunał Litt: punktu umocowanie Dekretow in hæc verba: a ktoby na Dekrecie nieprzestawając po rozsądku upornie na Seym, albo przed Nas Hospodara kogo y jakimkolwiek obyczajem ku skażeniu takowego Dekretu od Sędziow Grodzkich wydanego pozwał, tedy każdy takowy pozwany od pozwow y od rzeczy chociażby nie stał za tym pozwem, albo mandatem naszym wolny być ma.*

Owoż gdy tak prawo uwalnia Hurynowicza, więc konwikcya contra Decretum Tubielewicza nullitate cassatur, y pen żadnych zyskać niemoże.

Co zaś do pen kontrawencyinych ex instantia Hurynowicza na Tubielewiczach przezyskaney nad ultimarney po appellacyi konwikcyi to sprawiedliwie mają być sądzeni wespół z solucyami.

Nayprzod te konwikcye iż z regestru taktowego, to legalnie, bo regestr taktowy z paręcznikami w Grodzie uznany y w Trble nieburzony *videan: Dekreta 1769 Xbra 18 Grodz Oszmian: y 1769 Mar: 11.*

Y w Trble kondemnaty na Tubielewiczow ex competenti regestro łączonych aktoratow, ergo ważne.

2do A co tu przemoc Kazimierza Hurynowicza wniesiona przez Tubielewiczowi impressive mniemana ma wątlić konwikcyą.

Nayprzód że go w spolney winie nie oskarżali Tubielewiczowie w Grodzie y Kazimierz z oycem nie był dokładany przez inkwizycyą y Dekretem principalnym w Grodzie niewinnie przez Tubielewiczow miał też ża-

łobę

łobę Oyciec Kazimierza do uwolnienia się a toto processu. *vide żałobę w Dekrecie Grodz: Foll: 82, 83.*

Że niebył ani radą ani pomocą to inkwizycią wyświadcza y Grod Oszmian: z przeświadczenia dowodow uroczystych gdy uwolnił Alexandra Oyca y Kazimierza syna Hurynowiczow o to nawet Tubielewiczowie nieapellowali od Dekretu Grodz:

A że nieapellowali o to, świadkiem Dekret 1767 7bra 14 Tubielewiczowski kontumacyiny na Tadeusza Hurynowicza iż ani Alexander Oyciec ani Kazimierz syn Hurynowiczowie nie implikowani do procederu po apellacyi przez Tubielewiczow *tegoż.*

Jzaliż Kazimierzowi niewolno było stanąć na Trbł Deputatem kiedy on od wszelkich obiekcyi nawet procederowych Konst: coron: 1764 titulo elekcye Deputackie był wolny.

Czytay Kon: w zmienioną w te słowa *na Seymikach o pozwie przeciwko tym ktorzyby pod procederem prawnym ex liquido debito wynikaiącym czyli pod kondemnatami lub crymine notati lub convicti byli albo też possesye nie według prawa mieli założone zachowane być mają. y gdyby przeciwko takowym obiekciom y excepcyom był kto obracanym do Funkcyi Deputackiey na zaiutrz po ufundowanym Trble za wniesieniem z obicyentem experiri powinien będzie, a Trbł za dowodem słusznie czynionych ejusmodi obiekcyi, takowego Deputata ab Offitio &c.*

Owoż jeżeli Kazimierz od wszystkich takowych obiekcyi był wolny więc cóż teraz złośliwie Tubielewiczowie potwarz miotaią.

Bo gdy na Rugach Trblskich niebyło obiekcyi y był Sędzią akceptowanym próżno więc otym teraz.

A że różne praktyki, ku potrzebie swey teraz zmyślaią Tubielewiczowie na Kazimierza Hurynowicza stante charactere Sęstwa Trybunalskiego na to nietrzebaby y odpowiedzi.

Bo wołanie aktoratu ex termino tacto, w mocy Marszałka, nie zaś Deputat gdyby miał rządzić.

Tubielewiczowie pierwiey po appellacyi, niemaiąc sprawy z Kazimierzem, y 1768. nie pozywaiący y niekonwinkujący ośledniey sola malitia za Funkcyi pozwali y w aktoraty wtrącili, lecz etiam obmowy niepodawali, *widzieć Dekret 1769. Marca 11.*

Lecz co takowa cytacya ma wyznaczać? bo już wymyślna przemilczona, o przemilczeniu ac si sprawiedliwey krzywdy, do 3. lat iuż wiecznu milczenie Art. 35. Roz. 4. indigitat.

Lecz bardziey kiedy uwolniony Kazimierz od procederu napastnego Tubielewiczow niebył pozywanym, Ergo potym skonceptowana cytacya niemogła go implikować w proceder.

A Konst: użyta 1670. w całe non ad casum, gdyż droga w takim przypadku, 1611. y 1581. *titulo Trybunał Lit: in puncto 1mo. sposob obierana Sędziow, 2do. o Deputatach,* nie tak rozumieią jaki jest interpretowano, *Verba legis, ku temu jeśliby ktoremu z tych Sędziow Głownych jego własna tamże w Sądu Głownego sprawa przypadła, tedy drudzy Sędziowie, odprawować tę jego sprawę mają. a on sam przy wotowaniu tey sprawy swey być niema, ale powinien będzie precz wyniść.*

Szukaćże teraz? miałli sprawę ow Sędzia Hurynowicz, alić w żadnym aktoracie niema jego, y sprawy w dowodzie.

Że zaś był wciągniony przez Tubielewiczow niewinnie, tedy in tali casu prawo dozwala Sądu z Deputatem, jako są słowa Konst: iż sprawy Sędziow na drugi Trybunał nie sądzone zostać mają, *oprocz tego, jeśliby strona jego przeciwna, sama dobrowolnie, w prawo wdać się chciała, co na woli strony zostawać będzie.*

Więc może być sprawa y z Deputatem: a że Tubielewiczowie kondemnowali

wali ſię pod funkcyą Kazimierza, to nie z jego przyczyny, lecz z lekko cnotliwey nieufności czuiąc ſię być winnemi przed ſprawiedliwością.

Ze zaś Kazimierz Hurynowicz Sędzia w owczas, a teraz już zeſzły żadnych praktyk nieczynił, to nawet ſtante vita ſua przez napiſane y podpiſane punkta do iuramentu przed Dekretem paritatis o inkwizycyą w Trybunale podane ew.nkuje obiekyą, *Producuntur punkta do juramentu 1774. Marca 31.*

Procedujący zaś Hurynowicz iż przytym dowodzie piſma offert oſtateczny dowod jurament na tym jako zeſzły Kazimierz Hurynowicz nic nienależał wſpolnictwo ſprawy, jako praktyk żadnych za funkcyi ſwey nieczynił, y jako czaſu namowy z Tubielewiczami wyſtępował z koła.

Naoſtatek zarzucaią Tubielewiczowie iż z Adamowiczem był Dekret kondyktowy po appellacyi w Trybunale Hurynowicza.

Lecz niczym tego probować niemogą, ba owſzem znoſi ſię objekcya przez Dekret 1769. Marca 29. o ſprzeciwieńſtwo kontumacyiny na Adamowicza, *vide Dekret.*

Y nad to Hurynowicz iurat natym że z Adamowiczem żadnego condictum nie czynił, lecz in vigore proceder popierał.

Jakoż w ſamym Dekrecie oczewiſtym z Adamowiczem niemożna naleść kondyktu, boby przez to uwłoczyło Trybunału wiary

Owoż gdy te wyſilone konceptem zarzuty przekonywaią ſię przez takie dowody, przez Dekreta y konwikcya nad ultimarna Hurynowicza, na Tubielewiczow przewodzona jeſt dobra po appellacyi.

A zdobroci konwikcyi Hurynowicza równa dobroć konwikcyi Rudzkiego za równie procedującego y Urzędu Grod: Oſzmian: natychże Tubielewiczow przeswiadcza ſię oczym poniżey zoſobna.

Dwakroć Tubielewiczowie in captatum tempus po apelacyi wzdani to poſwiadczaią Dekreta 1769 Mar: 10 y Maia 29 uti-ſupra.

Za tymi Dekretami Hurynowicz ſprowadza exekucye, a Tubielewiczowie trzykroć kontrowencyą czynią.

1769. Apr: 10 Teſtymonium W. Koſtrowickiego tegoż R. Apr: 17 teſtymonium W. Buzrymowſkiego item tegoż R. Julij 31 Teſtymonium przy poddaniu czwartey części Rekściow W. Godepſkiego. poſwiadczaiące 3 kontrowencye przez Macieja Tubielewicza *videant:*

Ergo przez kogokolwiek dobr Macieja Tubielewicza było bronienie wſzelak z iego inſtynktem iego reſiſtencya.

Zaczym co ſię odłożyło Dekretem Sądu ninieyſzego in accelorio ferowanym ad principale, to teraz ex principali będzie uznano.

Aiak Con: 1764 cor: mieć chce za każdą Kontrowencyą po 200 kop y 6 niedziel wieży, tak Macieja Tubielewicza 600 kop y 18 niedziel wieży na ſamey onego małżonce zoſtaie,

Bo dla ſzczegulney kontrowencyi 1769 Maia 16 Maciey Tubielewicz dla żony nadał zapiſy, y te producuntur.

Similiter 1769 Apr: 21 teſtymonium W. Skindera poſwiadczaiące dwie kontrowencye przez Jozefa Tubielewicza imieniem ſwoim, żony y dzieci dopełnione legantur.

Za które 400 kop y niedziel 12 wieży dla Hurynowicza na Jozefie Tubielewiczu mabyć ſądzono.

Interim ſolucyi za Dekreta na Macieiu y Jozefie Tubielewiczach ex quo w pierwſzym Dekrecie z właſnych aktoratow kondemnowali ſię ad tenorem prawa pospolitego Con: 1799 titulo porządek ſpraw puncto 4to dla Hurynowicza 300 zł: należy.

O które kontrowencyę dalſzy dowod z manifeſtow 1769 *apr: 11. y 16 oraz 1771 8bra: 21.*

Ze zaś Jozefowa Tubielewiczowa zapiſami ſkładaiąc ſię iakoby w R. 1760 iey od męża per conſequem od obóyga dzieciom dobra uſtąpione do-

których

których exekucye, y tradycya za doszły niterpretuie kontrowencyę to niewczesnie, gdyż zawsze słownie broniła.

A zapisow swych w żadnym procederze adusq; nieokazywali, ani dla siebie dóbr Giernik niewarowali.

Ze zaś Jozefowa Tubielewiczowa kondemnowana 1769 Maia 29 y że dobra Gierniki podane, próżny zarzut od strony iż nie skonwinkowanych Dobra po wzdano w przezysk za cudzą winę.

Kiedy naypierwey po appellacyi 1768 Tubielewiczowa sama w proceder w dawała się w aktoracie z Mężem pisała się, Hurynowicza kondemnowała, a żałoby o zapisow utwierdzenie, y warunek possessyi wedle onych nie miała, *Legatur Dekret.*

Owoż y jak teraz błędnie ona konkludowała w głosie swoim zyski niejakoweś contra processum sobie mniemaiąc.

Niemogą zapisy żadne uwolnić od kontrowencyi winnych obudwóch Tubielewiczow, ani im ewazya z prawa jest godziwa.

Boby jeszcze o zapisach mniemanych Jozefowey tanquam ex crudo instanti ad minus subsellium sprawę z przepisu Konst: Coronat. trzeba reintegrować.

Naostatek gdyby się pokazał Jozef Tubielewicz niemieć dobr żadnych, toby z nauki art. 70. Roz. 7. art. 62. Roz. 11. sam wydan być powinien.

Ale prænotandum iż te mniemane zapisy Jozefowskie pod datą 1760. jako partykularną obnosi wiadomość dla podobnegoż z zeszłym Kamińskim Sędzią Lidzkim w procederze interessu ią zrobione doświadczać trzeba z Maciejowskich zapisow w Ru 1769. zrobionych.

Distinctim konwinkował Antoni Rudzki 1769. Marca 10. i Maj 29. po appellacyi dwie kondemnaty *videatur.*

Za ktoremi 200. zł. solucyi wedle Praw wyż allegowanych Rudzkiemu na Macieju Tubielewiczu należy.

1769. julij 21 Testymonium W. Godebskiego na dowod kontrowencyi ad Captatum tempus czynioney exekucyi ex instantia Rudzkiego przez Macieja Tubielewicza *legat.*

Y przeto wedle Konst. Coron. 200. kop i sześć Niedziel wieży pozostaje.

Similiter Urząd Grodz. Oszm. konwinkował tychże Tubielewiczow i trzy kondemnaty zyskał na infamią, więc dla Urzędu 300. zł. solucyi reliquum do expensow Prawnych refertur.

Owoż konwikcye jak swoią powność i ważność determinują, tak żadna uymowka do ewazyi Tubielewiczom nie ma być przyjęta. Lecz in vigore Sąd otym skonkluduje.

O dzielną zaś kategoryą o expulsyą z Giernik stałą, manifestem 1769. julij 29. na Iozefa i Klarę Tubielewiczow Małżonkow przeświadczono wedle instu podawczego prko Skindera rehabicyą uznawszy ad minus subsellium na rozsądzenie pretensyi Trbł udeterminuje wedle Konst. Coron. ordynar.

Interim adnotatio że Tubielewicz do swey ewazyi w Replice nie stanność depresenti Wierzbickiego przepowiadał i wniosł, iż gdy Wierzbicki zabił, Tubielewicz nie mogł zabijać Hurynowicza, a Wierzbicki niby ma się mieć contumaciter.

Od: Iż Ar. 67. Roz. 11. i Konst. 1581. o apppellacyach w rzeczach krwawych i rękoiowstwach niestanności w Sądzie głownym kryminalistow w tamę rozsądku ostrzegając nie dozwalają.

Więc gdyby Wierzbicki miał się mieć nie stannie, tedy na Poręcznikach ma Sąd wskazać peny kontrowencyine, za nie postanowienie i z Pęręcznikami rozsądek ostateczny dokonać

Co do expens Prawnych.

Skoro tak ma Sąd uroczyście okazaną, iż Tubielewiczowie płochym afortelnym sposobem proceder wzniecili z Hurynowiczem, i stali się causæ causantes, jako Ar. 11. Roz. 11. Konst. pod nim winnymi czynią, a jako ciż Tubielewiczowie pokonywają się wszelkiemi dowodami, wyż opisanemi za jawnych kryminalistow. G Tak

Tak oni pokonani kryminał wedle Ar. 1. Roz. 11. i dalszych Praw w Replice pomienionych stali się przyczyrą delacyi, i windikacyi krwi w Bratu rozlaney Hurynowicza, i Rudzkiego.

A zatym stali się pobudką do tak silnych i nie ciągłych litispendencyi a oraz nie przeliczonych expens Prawnych, i szkod nie powetowanych.

Przeto distinctim in petitis quanta wyrażone Hurynowiczowi, Rudzkiemu, oraz Urzędowi Grodz. Oszm. z nakazu Sądu expensa Prawne zapłacić etiam previis na sprawiedliwym wydatkowaniu juramenti.

Nie winnych i z tey uwagi, że po appellacyi raz zaciekłe w Trble stopnie prawności czyniły, przytym temerario ausu konwinkować się dali, y z konwikcyi rennitencye Prawu i Dekretom dopełniali, a Konst. 1726. y 1764. na takich expens przepuszczać nie dozwalają, za czym circa Petita Hurynowicza, Rudzkiego, i Urząd przeciw Tubielewiczom zachowa.

Konkluzya albo Synopsis Sprawy.

Nie miał Tubielewicz prócz tytułu do Dobr Hurynowiczowskich via debiti należności, a Hurynowiczowie, przez się i przez kontraktownikow swoich od daty inskrypcyi, na dług Tubielewiczowi pożyczalny dany od Roku 1758. do Ru 1763. non interrupte in executiva zostawali propria possessione.

Nie miał Tubielewicz ile upewniwszy Dokumentami i branym procentem Prawa do possessyi Dobr Hurynowiczowskich.

Nie miał przyczyny rozpoczynania procederu 1760. Roku w Grodzie Oszm: Tubielewicz, a zaczęty niewinnie samże opuścił, bo Dekretu nie exekwował.

Nie mógł Tubielewicz w Trble za niexekwowanym Grodzkim Dekretem bez legalnych cytacyi extra districtum Dobr położenia (jak świadczy jego żałoba w Dekrecie Grodz: folio 29.) zeznawanych w Regestrze spraw termini tacti, ac etiam extra Repartitionem z Hurynowiczami nad przepis Prawa procedować, a przeto złość konwikcyi Trybunalney przekonana.

Nie mógł w Kapturach już ante interregnum naczętego Procederu w Trble prozekwować, a złość i tey konwikcyi supra probata.

I kiedy tak wszystkie źródła Tubielewicza mniemaney konwikcyi podnoszą się, więc nie mógł Benedykt Hurynowicz, a barziey Rudzki być podległemi lekkomyślney Tubielewicza imaginacyi pro vindicabilibus capitibus.

Lecz to uroczyście na Tubiewiczu i jego pomocnikach ze wszelkich dowodow przeświadczono: że rozmyślnie sposobiąc się i czatując na krew Benedykta Hurynowicza, onego wespół z Rudzkim już od pogróżek unikających w prześcigach na dobrowolney drodze okrutnie pozabijali.

Gdy etiam i to naostatek w przekonanie nie upośledza się, przypomnieć że vetante lege Kost: Coron: 1769. titulo Exekucya za odroczeniem abusive przez Chodźkę po obwieszczeniu i terminie ominionym nie już exekucya Dekretu, lecz gwałtowny attak i jawna na kryminał zgraja na Hurnowicza usposobiona, życie niewinne dwóm, a innym rany przy znacznych szkodach i exorbitancyi rozwięźle dokonali. *Videatur odroczenie Chodźki & legatur Con: in fine*

Otoż jak życie Benedykta Hurynowicza było pod Prawami bespieczne, i żadnym excessem ku takiemu zeyściu fatalnemu nie usposobione, & pro vindicabili capite decydować nie powinne, tak za śmierć zadaną kara na mężobóycow sprawiedliwie z wyroku Sądu ma być ściągniona.

A Dekret nieparcyalny na sprawiedliwych przekonania fundamentach złożony, Prawami Narodowemi ozdobiony Grodzki Oszmiań: in omni utwierdzon.

I bliżey ma Sąd skłonić się do rygoru przy sprawiedliwości, niżeli mimo przysięgę zażywać miłosierdzia.

Winien jest Mężobóyca z pomocnikami kary kryminalney, więc jey ani umnieyszać, ani folgować Prawa nie dozwalają, pomniąc na to: że i sprawiedliwość będzie sądzona.

R[ok]u 1793. M[ie]ca Aprylia 13 Dnia Wykonałem Przysięgę na Wierność ~~Imperato~~ Nayiaśnieyszey Imperatorowey Jeymci Całey Rossyi.

Содержатель Книги
Мостовничи Минской
Осипъ Криштофовичъ
Соронецъ

1.

Rem. Forgo & Al